

„Om de kiezer niet al te zeer voor het hoofd te stoten heeft men voortdurend de geit en de kool willen sparen.”

(Kommentator Marc Balduyck in Gazet van Antwerpen, 8 januari 1986)

Terechte waarschuwing

De politieke wereld wordt, na het kerstreces, wakker in een winters 1986. De terugkeer naar de werkelijkheid jaagt koude rillingen door de meerderheid.

Slecht nieuws voor de regering komt van het begrotingsfront. Het deficit 1985 is naar 553 en uiteindelijk 570 miljard aan het stijgen, daar waar slechts 495 was voorzien. Slecht nieuws ook uit de Raad van State, die de regering verzoekt haar volmachten-huiswerk over te doen en die van mening is, dat al te veel naar volmachten gegrepen wordt. Slecht nieuws daarenboven inzake tewerkstelling: in december is de werkloosheid fors gaan stijgen en dat dreigt zich door te zetten als straks de nieuwe schoolverlaters aan de stempellokalen staan.

Alsof al dat slecht nieuws nog niet volstond, heeft BRT-administrateur-generaal Paul Vandebussche harde en onverbloemde taal gesproken over een van de lievelingsprojecten van de regering: het doorbreken van het BRT-monopolie door een op te richten commerciële tv-zender.

Vandebussche geniet de reputatie, van zijn hart geen moordkuil te maken. Dat de administrateur-generaal aan het einde van zijn loopbaan staat, heeft zijn vrijmoedigheid nog aangescherpt. Hij voelt zich daarbij minder dan ooit gehinderd door het feit dat zijn politieke kleur overeenstemt met die van de eerste-minister en van de belangrijkste koalitiepartner.

De eerder konservatieve CVP'er Vandebussche is een realist. Als deskundige bij uitstek beseft hij terdege, dat het behoud van de BRT-monopolie in het huidige en toekomstig medialandschap een fictie is. Als „grand commis” acht hij het echter zijn plicht er voor te zorgen dat in een toekomst waarbij concurrentie de vanzelfsprekende norm zal zijn, het huis aan de Reyerslaan over de armsgang en de middelen beschikt om zijn opdracht van openbare omroep te blijven vervullen. Vandaar zijn pleidooi voor het behoud van het tweede BRT-net, zijn eis voor een gewaarborgd percentage van het kijk- en luistergeld, zijn vraag naar etherreklame op de BRT-buis en zijn bereidheid om de opbrengst van die reclame te delen met de schrijvende pers.

Het programma van Vandebussche botst alvast in één essentieel punt met de inzichten van Martens-VI: de regering heeft reeds te kennen gegeven dat de BRT verstoken zal blijven van etherreklame.

Of de onverbloemde taal van de BRT-baas dan ook in dovenmansoren zal vallen, is een andere zaak. Zoveel is duidelijk: het mediadossier heeft al lang opgehouden een louter-politieke zaak te zijn, gekristalliseerd rond de terechte of onterechte Wetstraat-onvrede met de BRT-berichtgeving. Het is een uiterst explosieve materie geworden, met tal van tegengestelde economische belangen en met achter de schermen de manoeuvres van machtige binnen- en buitenlandse financiële groepen. De dichtst betrokkenen - de BRT zelf en de Vlaamse kranten- en tijdschriftuitgevers - dreigen er minst aan te pas te komen. De BRT omdat ze door de regering onder politieke curatele is gesteld. De krantenuitgevers omdat zij het onderling roepend oneens zijn; terwijl een deel van hen alleen maar uit is op de opbrengst van etherreklame, heeft een ander deel - al dan niet in de schoot van internationale financiële lobbys - heel andere oogmerken.

Bij dat alles is te betreuren dat in de Wetstraat zo weinig mediadeskundigheid te vinden is. Politici-aan-de-macht hebben de neiging, hun mediabeleid af te stemmen op het aantal sekonden beeld dat zijzelf kregen op het scherm.

De waarschuwing van Vandebussche komt wellicht net op tijd om te beletten dat het doorbreken van het BRT-monopolie bij de tv ontaardt in een chaos gelijk die zich op kleinere schaal dan, dag aan dag voordoet sinds de „bevrijding” van de radio-ether.

tv0

Ontmaskering

Dinsdagavond werd Jan Bardi, de Leuvense student van wie beweerd werd dat hij bovennatuurlijke gaven bezat, ontmaskerd. Zijn „helderziendheid” is een mythe, opgebouwd uit weliswaar knappe goocheltrucs.

Bardi is hetzelfde lot beschoren als de roomsblauwe regering.

DIT land zat immers op „de goeie weg”: de concurrentiekracht van de bedrijven was verbeterd, de werkloosheid gedaald, de koopkracht toegenomen, het overheidstekort beperkt en de terreur werd ernstig bestreden. Een miljoenenverslindende verkiezingskampanje naar Amerikaans model hielp dit mooi klinkende verhaaltje verkopen. 13 oktober 1985 leverde het bewijs dat een meerderheid van Vlamingen gelooft in sprookjes: de CVP-PVV-equipe boekte een overwinning.

De ontluistering volgde evenwel bijzonder vlug. De patroon van de patroons, VBO-leider André Leyssen, riep enkele dagen nadien uit dat er wezenlijk heel erg weinig ten gunste was veranderd en dat amper 5% van de weg doorheen de krisistunnel was afgelegd. Het ein-

de van die bange tocht is nog lang niet in zicht.

Deze week werden twee regeringsballonnen knallend doorprikt. Het overheidstekort voor '85 zou, volgens de ramingen van de regering, maximaal 500 miljard frank bedragen. In werkelijkheid komt daar nog eens 70 miljard frank bovenop. Een fikse misrekening... die wij al in de lente van '85 voorspeld hadden.

Was daar nog de zg. daling van de werkloosheid, één van Martens' paraplu's tijdens de kiesstrijd. Waarbij de roomsblauwe koalitie preuts verzweeg dat het aantal werkzoekenden in de periode '81-'85 meer dan verdubbeld was, en slechts de laatste maanden lichtjes afnam. Deze „daling van de stijging” was bovendien grotendeels het gevolg van goed-

kope trauwen met de statistieken. Afgelopen maandag toonde de jongste RVA-kurve een stukje van de bikkelharde waarheid. Ondanks alle gevoelens neemt het pak van mensen-zonder-job weer toe. In januari en februari mag men zich trouwens aan nog een fikse stijging verwachten, vermits dan de wachttijd van de recent afgestudeerden voorbij is.

Een openhartige babbelen met handelaars leert je voorts dat de koopkracht wel degelijk verder verminderde en wie gelooft opricht dat het banditisme in dit land nu tot het verleden behoort? Vier CCC-hamburgervreters werden dan al geklist, maar hoe ver staat het met de speurtocht naar de Bende van Nijvel?

De bevolking krijgt wat ze bij meerderheid gewild heeft. Een nieuwe volmachtentrein bomvol inleveringen, compensaties en ander leuks staat vertrekkenklaar.

Zelfs de Vlaamse regering, ooit de hoop van vele Vlamingen, begaat flaters. Zo vergat de opvolger van Schiltz, de PVV'er Waltiel, de noodzakelijke financiële middelen te voorzien om een continue werking te verzekeren. Gaston Geens krijgt aldus wat hij verdient: het werk van een stelletje onbenulligen. (pvdd)

... en WIJ

Wij ontvangen graag brieven van onze lezers, als ze ondertekend zijn. Naamloze brieven gaan de scheurmand in, evenals scheld- en smaadbrieven. De andere publiceren wij, naargelang er plaats beschikbaar is. Wij behouden ons dan ook het recht voor brieven in te korten en persklaar te maken zonder de essentie van de inhoud te veranderen.

De opinie, vertolkt in een lezersbrief, is niet noodzakelijk deze van
Het redaktiekomitee

Bedankt en wederkerig

Tijdens de voorbije dagen ontvingen wij honderden kaartjes waarin ons de mooiste zaken worden toegewenst voor het nieuwe jaar. Dit verheugt ons. Een aanmoediging doet altijd deugd.

U zult best begrijpen dat wij onmogelijk een persoonlijk antwoordje kunnen bezorgen aan die zovele lieve mensen. We houden eraan allen heel gemeend te danken en bieden wederkerig onze beste wensen aan voor '86.

Wij blijven natuurlijk verder openstaan voor allerlei suggesties en oprechte kritiek. En als U ons eens extra wilt plezieren, dan kunt U dit doen door het abonnementen-bestand op uw, op ons weekblad de hoogte in te jagen. Al eens gedacht aan een abonnement op WIJ als laat nieuwjaarskadootje? Een schitterend idee!

Tot volgende week,

de ploeg van de WIJ-redactie

SOCIAAL KONTAKT

Na 13 oktober '85 zoekt men naar mogelijke oorzaken voor de VU-verkiezingsuitslag.

De oude getrouwen van het eerste uur kunnen instaan voor een tiental kamerleden. Daarbij komt nog een vijftal verkozenen door kiezers als ikzelf, die ondanks de oorlogsgebeurtenissen, en dank zij hun luisterbereidheid, grootmoedigheid en eerlijk Vlaams-nationalisme, het veilige nest van een sociaaluitgebouwde partij verlaten hebben.

Het is uit het feit zelf dat slechts deze laatste groep kan uitgebreid worden.

Het is dan ook waarschijnlijk dat de verliezen bij de nieuwkomers te vinden zijn.

De rakettenkwestie, de ACV-ongenoegens, de transferten, Happart, de inleveringen... lieten de vlottende kiezer koud. Hij heeft gekozen voor een veilig nest: de talrijke CVP- en SP-instellingen waar zoon of dochter voor een job terecht kunnen.

Zopas las ik VVZ-nieuws, waarin de voorzitter andermaal hamert op de noodzaak van het uitbouwen van sociale structuren, op de mogelijkheden indien Vlaams-nationalisten massaal zouden meewerken. Daar ligt de hond gebonden, want het is door sociale structuren dat men contact krijgt met de

gewone man, dat de nodige fondsen binnenkomen, waarmee wij onze steengoede ideeën kunnen verspreiden. Zeldzaam zijn de mensen in de Vlaams-nationale Beweging die met beide voeten op de grond staan. De VVZ-voorzitter F. Devos is zeker een van de weinigen.

R.S., Damme

OPNIEUW VOORUIT

M.M.: Opoeteren, eindigde zijn brief in „Wij“ van 7 november '85: „Er moet dringend werk gemaakt worden om alle Vlaams-nationale krachten onder één vaandel en onder één lijst de

Vlaams-nationale stem te laten zegen. Verdeeldheid stond al te lang in ons vaandel.”

Gans akkoord met deze briefschrijver: de Vlaamse kwestie kan alleen langs de partij om opgelost worden! Maar wat zien wij nu? Het ganse jaar door duwen afzonderlijke groepen, culturele, niet-politieke drukkingsgroepen, individueel aan de Vlaamse kar, en op 13 oktober ll. als iedereen samen kon duwen zijn ze zo naïef. De ene is kandidaat op een CVP-lijst, andere op Vl. Blok, een PVV-lijst, SP of stemmen Agalev. Ze denken het allemaal afzonderlijk te kunnen, maar berokkenen aan de VU tienduizenden stemmen verlies.

Een week later waren ze allen samen op de Staten-Generaal, ze gaan het weer aan Martens eens uitleggen, ik zag alle kleuren samen; unaniem noemen ze dat dan. Maar waartoe dient het

weer? En Martens weet dat al te best, hij liep neven mij op tal van betogingen en kwam zelfs naar Asse spreken over „Federalisme”.

Op de betoging in Halle, jaren geleden, stonden twee studenten op de spoorwegbrug met een doek: „Heden lopen ze onder ons (17 CVP parlementariërs o.a.) en morgen werken ze tegen ons”. 't is zo gegaan ook.

Daarom zeg ik met onze voorzitter: opnieuw vooruit, allen samen, en 't zal gaan. Ik voel zo dat hun vreugde te groot is, hun triomfalisme en entoesiasme kunnen niet lang duren, er zal iets gebeuren. Een Vlaams gezegde „dat is ons Heer de ogen uitsteken” zal bewaarheid worden en hun val zal laag zijn.

Naam en adres
op de redactie bekend

ZOEKERTJE

□ Burgerlijk ingenieur computerkunde, pas afgestudeerd, zoekt job voor de avonden (onderwijs - permanente vorming of privé). Voor inlichting: schrijf of tel. naar Erik Vandewalle, Henri Dunantstraat 9, 8700 Izegem, tel. 051/30.26.70.

□ 4-talige A6-A1 directiesekretaresse met kennis van steno, tekstverwerking en computer, en reeds enkele jaren ervaring zoekt een betrekking in het Brussels of ten westen van Brussel. Voor inl. zich wenden tot senator-burgemeester dr. J. Valkeniers, tel. 02/569.16.04.

□ De VU-jongeren Limburg zoeken een afsluitbare kast voor hun sekretariaat. Wie stelt er ons één ter beschikking? Neem contact op met ons VU-jongeren Limburg, Aldestraat 20, 1e verdieping, 3500 Hasselt

□ Jonge afgestudeerde economische humaniora, zeer algemene vorming na humaniora, weliswaar zonder bijkomend diploma. Voor inlichtingen schrijf of tel. naar Erik Vandewalle, H. Dunantstraat 9, 8700 Izegem, tel. 051/30.26.70.

□ 32j. ongehuwde A3 mechanica met beroepsopleiding bij RVA en rijbewijs B zoekt een betrekking als draaier of klusjesman. Alle werk is goed. Bij voorkeur in Brussel of op de driehoek Brussel-Aalst-Ninove. Voor inl. zich wenden tot Senator Dr. J. Valkeniers, tel. 02/569.16.04.

Wij

Vlaams-Nationaal Weekblad
Uitgave van het Vlaams Pers-
Radio- en TV-instituut v.z.w.

Hoofdredakteur:
Maurits van Liedekerke

Redakteuren:
Johan Artois
Pol Van Den Driessche
Toon van Overstraeten.

Alle stortingen van abonnementen, publiciteit en redactie op prk. 000-0171139-31 van „WIJ”, Barrakadenplein 12, 1000 Brussel. (Tel. 02-219.49.30)

Jaarabonnement	1.200 fr.
Halfjaarlijks	700 fr.
Drienjaandelijks	400 fr.
Losse nummers	33 fr.

Verantw. uitgever:
Vic Anciaux, Barrakadenplein 12,
1000 Brussel.

Publiciteitschef: de h. Karel Severs, tel. 02-219.49.30, toestel 25 (s voormiddags) of privé, Alsebergsesteenweg 41b, 1512 Dworp. Tel. 02-380.04.78.

lepel & vork...

Restaurant „Hasseltberg”

Nieuwelaan 47
1860 Meise - 02-269.70.45

Kom eens bij ons!

Restaurant
Hasseltberg

Wildmenu's aan 800 en 1.250 fr.
Kerstavond: 1.200 fr. p.p.

Tijdens de maand januari wordt
als aperitief door het huis champagne
aangeboden.

BROOD - BANKETBAKKERIJ - DOOPSUIKER

LASAT - Tel. 521.14.40

SPECIALITEIT: GELEGENHEIDSGEBAK

Bergensesteenweg 1123
1070 Anderlecht

Dortmunder Thier-Brau-hoven

Tervuursev. 60, Leuven. - 016-22.86.72.
Kon. Astridl. 85, Kontich. - 03.457.30.32.
Brugse Baan 1, Hulste. - 056-71.15.36.
Nieuw Brugstr. 28, Brussel. - 02-218.74.89.

Grote parkeerterreinen, zalen vrij voor feesten, banketten e.a. Duitse specialiteiten: Dortmunder Thier van 't vat, Levende Water Tonissteiner Sprudel, goed en goedkoop eten.

RESTAURANT
KAPELLEKESHOEF

Kapelstraat 1
Tongerlo-Westerlo
Tel. 014-54.40.07

Maandag gesloten.
Rustieke sfeer.

Industriële
brood- en banketbakkerij
Roomijs

WILFRIED BLANCQUAERT

Grote Kouter 47
Uitbergen
Tel. 091-67.57.12

Banketbakkerij

ANTWERPIA

MAURITS GOSSYE JOOST GOSSYE

Geraardsbergsestraat 38 Dr. Van De Perrelei 51
9300 Aalst Borgerhout
Tel. 053-21.35.33 Tel. 03-236.56.54

RESTAURANT

Hoek
Wolvengracht
en
Leopoldstraat
Tel. 217.91.53

Waar Vlamingen
thuis zijn...
in 't hartje van Brussel

Het Palinghuis

Sedert 1910

JAN-PAUWELS-DE BRAUWER

Oude Brugstraat 16, 9328 Schoonaarde. Tel. 052-42.32.46
Wekelijkse rustdag vrijdag tot zaterdag 18 uur. - Jaarlijks verlof december
De familiezaak met traditie.

(adv. 23)

KOFFIEBRANDERIJ
SANO

Emiel Witmansstraat 36
Schaarbeek
Tel. 02-734.56.09

Levert kwaliteitskoffie bij u thuis!

Happart
lacht ons uit

Alleen in 't frans

Drie jaar geleden werd de Voerense benedeider Happart aangesteld tot burgemeester. Ondanks het protest van zowat heel Vlaanderen. Tijdens zijn ambstermijn bleef Happart trouwens doorgaan met zijn onwettige pesterijen tegen de Vlamingen van zijn gemeente. Al die tijd werd Happart immers beschermd door Nothomb en Gol. De CVP en PVV waren en blijven te laf om een eind te maken aan deze vernederende toestand.

Via een gunstige wind kwamen wij onlangs in het bezit van onderstaande briefomslag. Bovendien vernamen wij dat Happart in zijn briefwisseling met de Vlaamse administratie steevast het frans gebruikt. Onlangs zond hij alle formulieren die hem waren toegestuurd door een officiële Vlaamse instantie terug aan afzender. Met de mededeling dat hij nederlandstalige documenten weigert, „aangezien ik franstalig ben en dus geen nederlands versta”. Ter attentie van de direktie merkte hij nog op niet in „Voeren” te wonen, maar in „Fourons” en „dit is Waals grondgebied”.

FOURONS EN WALLONIE

José HAPPART

Député au Parlement Européen

Bourgmestre des Fourons

Op zoiets staat ons verstand stil. Hoe kan dit allemaal gebeuren, zonder officieel protest? Happart blijft feestelijk zijn voeten vegen aan alle wettelijke bepalingen, spot met de Vlaamse administratie en blijft niettemin burgemeester van het Vlaamse Voeren. Zelfs het manifest verscheuren van zijn stembiljet en het verstoren van de stemverrichtingen op 13 oktober bleven zonder gevolg.

Vic Anciaux daarentegen wordt wel vervolgd, zogezegd omwille van het toebrengen van slagen en verwondingen aan deze vervaarlijke rekel.

Annemie

Zonder slag of stoot is mevrouw Annemie Neyts-Uyttebroeck net v'o'or het Kerstrees verkozen tot voorzitter van de Partij voor Vrijheid en Vooruitgang. Zij volgt in die functie Guy Verhofstadt op, die ondertussen promoveerde tot minister en vice-premier.

Dit maneuver betekent ander-

maal een knappe en toch doorzichtige zet van premier Wilfried Martens. Door Verhofstadt naast zich (onder zijn leiding dus) rond de regeringstafel te hebben, vermijdt Martens dat deze blauwe streber te veel zotte kuren zou uithalen vanop het PVV-hoofdkwartier. Een late toepassing van de taktiek van Lodewijk XIV; die Versailles liet bouwen om er o.m. alle lastige baronnen en potentiële dwarsliggers in onder te brengen. Annemie zal vermoedelijk een even makke en kleurloze partijvoorzitter zijn als Frank Swaelen van de CVP.

Alhoewel mevr. Neyts in '81 meteen tot staatssekretaris was gebombardeerd, begon zij pas ruime bekendheid te genieten sinds de recente kiesstrijd. Via een zeer dure kampanjeslag (misschien uitgedacht door haar echtgenoot, de publiciteitschef van Roularta) werkte zij zich opvallend in de kijker. „Annemie luistert”, „Annemie

Elle décide

beslist”, „Annemie brusselt” en „Annemie”-zonder-meer, maar bezig haar oogschaduw bij te werken. Na afloop van de verkiezingen verscheen in een reeks kranten: „Annemie kust”. Waarmee ze haar ruim 12.000 kiezers wou bedanken. Daar moet ze nu ongeveer mee klaar gekomen zijn.

Tijd om een antwoord te geven op de vraag waarom zij zo nodig in een aantal frankofone bladen moest uitpakken met een aangepaste versie: „Annemie décide”...

MENSEN IN HET NIEUWS

Gelukkig '86

Jaak Gabriëls schreef rond de jaarwisseling namens de VU-Kamerfractie een nieuwjaarsbrief aan premier Martens. De VU-ondervoorzitter wenst de eerste minister en zijn gezin alle goeds toe voor '86. „Hier stemmen we wellicht zonder reserves volledig overeen! Waar dat mogelijk minder het geval is betreft de verwachtingen voor 1986!”.

Gabriëls vraagt aan Martens of hij een einde zal maken aan het feit dat de Vlaming in dit land zich al jaren lang krom moet betalen door de grenzeloze compensatiepolitiek. En als U in '86 toch de bijl gaat gebruiken, wilt U dit dan doen „in de richting van de verantwoordelijken van het potverteren op kap van ons allemaal”? Gabriëls verwijst terza-

Gabriëls aan Martens

V'o'or drie jaar traden de nieuwe gemeentebesturen aan. In ongeveer één-derde van Vlaanderen kreeg de Volksunie de kans om de bouwstenen te leggen van de Vlaamse natie. Vandaag zijn we halfweg. We kunnen even ver terug blikken als de afstand die nog v'o'or ons ligt. Wanneer deze zal afgelegd zijn, is het woord weer aan de kiezers. Dan zullen zij oordelen over het gepresteerde werk. Vandaag is bijgevolg het oogenblik aangebroken om de balans op te maken. Wat verkeerd was kan nog rechtgezet worden. Wat vergeten werd kan nog uitgevoerd. Vandaag moeten we, objectief en nuchter, de inventaris opmaken: wordt het beleid gunstig beoordeeld en weet de gemeentenaar dat de Volksunie mee het beleid heeft bepaald?

Deze week bezocht ik, samen met afgevaardigden van het arrondissementeel bestuur, de afdeling Zaventem. De kaderleden, de schepenen en gemeenteraadsleden van deze belangrijke industriegemeente met haar specifieke eigenschappen en problemen - denk maar aan de luchthaven en de relatie met de hoofdstad - werden uit hun tent gelokt. Uit hun verslag blijkt de deskundige

inzet van de mandatarissen. Tot mijn groot genoegen. We mogen terecht fier zijn op hun realisaties. Bovendien hebben ze ervoor gezorgd dat de Volksuniebestuursleden niet aan de kant bleven staan. De zo noodzakelijke betrokkenheid tussen partij en mandatarissen werd zorgvuldig gerespekteerd. Er heerst een wederzijds vertrouwen. Proficiat.

Ondanks al deze positieve punten bleef ik op mijn honger zitten. Met mij, stelde de hele vergadering zich uiteindelijk de vraag welk politiek voordeel de partij zou putten uit deze werking. De inzet voor het welzijn van de gemeenschap is uiteraard het hoofddoel van de politiek. Maar zorgen wij er genoeg voor dat onze inzet bekend is? Hebben wij oog voor de moderne vorm van public relations? Steken de coalitiepartners niet de pluimen op de hoed? Lig er inderdaad een erkenbare Vlaams-nationale stempel op het gevoerde beleid?

Deze vragen dienen gesteld te worden in elke gemeente waar de Volksunie mee aan het bewind is. Ik ben ervan overtuigd dat de VU-burgemeesters en schepenen voor niemand moeten onderdoen wat betreft werklust en technische deskundigheid. Het knelpunt ligt

daar niet. Wel moeten we ons bezinnen over „het karakter” van de inzet.

Dit is de kern van de zaak. Het Vlaams-nationalisme is immers niet alleen een staatkundige idee. Het is tevens een maatschappijvisie, een levenshouding. De technische deskundigheid moet een herkenbare ziel hebben, die een aantal waarden uitstraalt: de solidariteit, de sociale rechtvaardigheid, de zorg voor de democratische inspraak, de verantwoordelijkheid, de liefde voor het eigen volk, zijn geestelijk en natuurlijk patrimonium, zijn geschiedenis en toekomst, zijn eigen identiteit.

Vandaag dient het onderzoek te gebeuren naar de belichaming van deze waardevolle idee in het gemeentebestuur. De tijd is kort maar lang genoeg om over drie jaar zonder schaamte aan de kiezers te kunnen zeggen „onze burgemeesters, onze schepenen en raadsleden zijn Vlaams-nationalisten en zij hebben het bewezen!”.

Vic ANCIAUX

enige EG-lidstaat is die nog steeds geen amnestie heeft afgekondigd.

In hun konklusie vragen Kuijpers en Vandemeulebroucke dat het Europees Parlement bij de Belgische overheid zou aandringen om eindelijk een humanitair gebaar van amnestie te stellen.

Een soortgelijke resolutie werd ook vorig jaar reeds ingediend, weliswaar zonder succes.

VdB voor tribunaal

Eindelijk. Gisteren woensdag begon het proces tegen Paul Vanden Boeynants. Deze gewezen eerste minister, minister, CVP-PSC-voorzitter en volksvertegenwoordiger staat terecht op beschuldiging van fiscale fraude. Deskundigen schatten het bedrag aan gefraudeerde middelen op liefst 200 miljoen fr. Naar verluidt zou VdB in het raam van een minnelijke schikking reeds 25 miljoen fr. betaald hebben.

De zaak werd reeds in '81 aan het rollen gebracht. Alle juridische en andere truukjes werden evenwel handig „gebruikt” door de raadslieden van VdB. Maar nu, bijna vijf jaar later, moet deze oud-excellentie zich dan toch publiek verdedigen.

De belangstelling voor dit proces is dan ook erg groot. Voor de eerste keer in de Belgische geschiedenis verschijnt een ex-premier op de betichtingsbank. De meest gehoorde vraag die Jan Modaal zich stelt is of men deze hoge piet wel echt zal durven straffen, indien hij werkelijk schuldig bevonden wordt...

Vandemeulebroucke: amnestie!

resolutie in „Omtrent het uitblijven van amnestie in België voor politieke feiten gepleegd tijdens de Tweede Wereldoorlog”.

In dit ontwerp van resolutie verwijzen de twee nationalistische partijen naar het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens dat o.m. aan de gedragspartners een billijke rechtspleging oplegt. „Overwegende dat de rechtsgeldigheid van de Belgische besluitwetgeving, getroffen door de naar Londen uitgeweken Belgische regering tijdens de periode 1942-1944, bij herhaling werd betwist en op zijn minst zeer ernstig in vraag werd gesteld door eminente juristen”, geven Vandemeulebroucke en Kuijpers een resem argumenten om nu eindelijk komaf te maken met die buitensporige en voortdurende repressie. Zo herinneren zij hun collega's E-parlementsleden eraan dat België de

Amnestie

Ook Kerstmis '85 is weer voorbijgegaan zonder gebaar van verzoening. Nog steeds lijden er mensen onder de gevolgen van de naoorlogse repressie en epuratie.

De beide VU-gekozenen in het Europees Parlement, Jaak Vandemeulebroucke en Willy Kuijpers, dienden enkele dagen geleden een

Verlamt taalstrijd...

Op 7 december '85 wijdde het Westduitse blad „die Welt“ een vrij lang artikel aan België. Daarin kwamen ook de jacht op de CCC en de Bende van Nijvel aan bod. In zijn geheel genomen viel het verhaal verstandiger en geschakeerder uit dan veel van wat wij sedert de oorlog over België uit Duitse pen hebben kunnen lezen. Niettemin bevatte het een blunder van formaat, die zelfs de titel inspireerde: „Eine unsichtbare Mauer stoppt die belgische Polizei“!

In het artikel wordt noch min noch meer beweerd dan dat de diepere oorzaak van het falen van de Belgische politie en rijkswacht (Carrette en C° waren toen nog niet opgepakt) niets anders is dan... de taalstrijd. „De nog steeds heftige taalstrijd, die het land als een onzichtbare muur in twee van elkander verschillende delen splitst, maakt een zoekorganisatie op nationaal vlak zo goed als onmogelijk.“

Het inderdaad ergerlijke ontbreken van de meest voor de hand liggende coördinatie tussen vaak rivaliserende politiediensten (bv. politie en rijkswacht) wordt door „die Welt“ helemaal op rekening geschreven van de Vlaams-Waalse tegenstellingen.

Dat zulke onderlinge naijver en tegenwerking ook voorkomen in landen waar de taalstrijd zo'n rol niet eens kan spelen, laat „die Welt“ buiten beschouwing!

...jacht op terroristen?

Het Westduitse blad, dat als ernstig beschouwd wordt, heeft blijkbaar een klok horen luiden zonder dat het de klepel weet hangen. Het gaat er van uit dat „dit ontbrekende Belgische nationaal bewustzijn (...) er aanzienlijk toe bijgedragen heeft dat de administratieve draden van de staatsorganen en in het bijzonder van de verschillende

politie-diensten evenwijdig naast elkaar heen lopen (...).“

Alsof wij hier in België over een Vlaamse en daarnaast een Waalse rijkswacht zouden beschikken! Het moest eens waar zijn!

Het is duidelijk voor een buitenstaander nogal moeilijk, in te zien dat een indeling in taalkundig homogene eenheden nog geen autonomie meebrengt. Het voortbestaan van het nog grotendeels unitaire België in grotendeels naar de taal gesplitste diensten en organen, zonder dat Wallonië en Vlaanderen als zodanig veel in de pap te brokken hebben, levert hiervan nochtans een dagelijks voorbeeld!

IJzerboodschap

Ook het IJzerbedevaartkomitee verspreidde een nieuwjaarsboodschap. Bij monde van voorzitter Daels en sekretaris Baert hoopt het komitee dat de hooggestemde vredeswensen van de gezaghebbers oprecht zijn. „Zonder omwegen of berekeningen moeten allen die gezag en verantwoordelijkheid dragen alle mogelijkheden aanwenden om vrede en veiligheid nabij te brengen door stelsmatige, evenwichtige en versnelde ontwapening.“ Het heeft inderdaad geen zin enerzijds steeds sterkere afweermiddelen uit te bouwen en anderzijds steeds moorddadiger aanvalswapens te vervaardigen. En dit op een ogenblik dat hele bevolkingen van honger omkomen! „De mensheid kan niet langer wachten.“

De diepe drijfveer, aldus het IJzerbedevaartkomitee, moet zijn: eerbied voor het leven, zorg om menselijk welzijn en erkenning van de rechten van de volkeren. Maar zonder politieke en sociale rechtvaardigheid, zonder waarachtig zelfbestuur is geen vrede mogelijk.

Bijgevolg moet ook het Vlaamse volk in '86 van al wie voor zijn toekomst instaat een opgedreven inzet eisen voor een efficiënte vredespolitiek en voor de versnelde uitbouw van het zelfbestuur. Of zoals het thema van de komende IJzerbedevaart luidt: „Nu, meer dan

Au-delà des frontières linguistiques, ce que décide Annemie est réaliste. Et réalisé. Que ce soit dans le domaine de l'urbanisme, de l'habitat, de l'environnement, de la culture, ses décisions rendent tout son sens à la qualité de la vie de tous les jours à Bruxelles. Annemie décide. Avec vous.

Annemie Neyts
2e Place Chambre PVV

Cinema

• Découverte du nouveau cinéma espagnol, jusqu'au 30 nov., • « Arthur au pays des hommes », spectacle pour enfants de chaque jour à 18 h 15, 20 h 15 et 22 h 15 au musée du Cinéma (9, Nicole Dumez, les 5 et 6 oct. à 17 h au Botanique (236, rue Royale, rue Baron Horta, 1000 B.).

...Of hoe Vlaams de nieuwe PVV-voorzitter in werkelijkheid is. „Au-delà des frontières linguistiques“; taalgrenzen zijn schijnbaar van geen tel als het op stemmenwinst aankomt. De oude liberale traditie wordt onverstoort voortgezet.

(overdruk uit 'n Brussels advertentieblad tijdens de verkiezingscampagne)

ooit: Godsvrede, eendracht door oprechte verdraagzaamheid - nooit meer oorlog door eerlijke ontwapening - zelfbestuur door eigen staatsvorming!“

Zonder werk

In december '85 nam het aantal uitkeringsgerechtigde werklozen

met bijna 7.000 toe. Vooral in Vlaanderen was de stijging aanzienlijk (plus 4.230). Niet dat wij ons daarover verheugen, integendeel.

Het illustreert alleen maar dat ook de bewering van de „dalende werkloosheid“ naar het rijk der fabeltjes moet worden verwezen. De regering heeft nochtans een hele doos met truukjes gebruikt teneinde die statistieken om te buigen. Zo werden heel wat werkzoekenden weggemoffeld uit de RVA-cijfers. Om toch maar de indruk te wekken dat dit land op „de goeie weg“ is.

Het reële aantal mensen zonder job schommelt rond de 900.000, of zowat het dubbele van wat de officiële curve aantoonde. Hoeveel personen zitten immers niet weggedrumd in zo'n tijdelijk statuut met die vreemde afkortingen (BTK, TWW, DAC...)? Zonder dan nog te spreken van de duizenden die gewoonweg van de dop geschrapt werden en moeten rondkomen met OCMW-hulp.

Een voorspelling? In januari en februari zullen de statistieken andermaal oplopen, want dan komen er nog eens duizenden jongeren bij die hun wachttijd volbracht hebben.

Maar ook daarvoor bestaat „een oplossing“. Indien men de VBO-voorstellen overneemt, dan krijgen werkzoekenden die nog niet gewerkt hebben straks eenvoudigweg niks meer. Ook niet na hun wachttijd. Waardoor ze meteen ook uit de RVA-statistieken verdwijnen. En dan kan de regering weer kraaien dat de „werkloosheid opmerkelijk gedaald is“...

Ambassadeur

De Zaïre-specialist van de SP, Ronald Vanden Bogaert, zit nu reeds bijna zes maanden lang op-

gesloten. Ergens in een gevangenis van dit Afrikaanse land, onze ex-kolonie. Zogezegd wegens het plegen van staatsgevaarlijke activiteiten. Vanden Bogaert verschilt immers van mening van premier Martens die ooit verklaarde heel erg te houden van dit land, en vooral van de leiders...

Zonder akkoord te gaan met alle activiteiten en inzichten van deze socialist moet men toch toegeven dat de strafmaat, liefst tien jaar cel, buitengewoon overdreven is en onaantvaardbaar. Bovendien valt er inderdaad nogal wat te zeggen over het lamentabel optreden van de Belgische buitenlandse diplomatie. Minister Tindemans past schijnbaar de langzaam-aan tactiek toe. Boze tongen verklaren Tindemans' gedrag „omdat het slechts een socialist betreft“. Want weinig kristelijk zou zijn...

Deze week raakte bekend dat Tindemans nu eindelijk de Belgische ambassadeur zal terugroepen bij wijze van protest tegen het optreden van diktator Mobutu. Het werd meer dan tijd.

Adieu Brabançonne

Tot en met 31 december van vorig jaar werden de luisteraars van RTBF elke dag gewekt met de Brabançonne. Ongelooflijk, maar waar. Alsof daardoor de lust om de dag te beginnen zou vergroten.

Sinds 1 januari van dit jaar is deze ochtendlijke aanslag op de goede smaak dus verleden tijd. Tot groot ongenoegen van de unitaire krant „La Libre Belgique“, die betreurt dat dit deuntje uit de ether verdwenen is.

Sterft den België dan toch een langzame dood?

Rode kerstroos?

Het bleek allemaal niet op te kunnen. Een flits persoonlijk succes bij de verkiezingen van 13 oktober, meteen een overwinning voor zijn partij en zijn coalitie, een nieuw Romeins cijfer achter zijn naam, gewest- en gemeenschapsregeringen die eindelijk volkomen met de pink op de naad van de broek stonden en op de koop toe tijdens het kerstfeest de verheugende opiniepeiling die zijn opwaartse trends bevestigde: zelden heeft een eerste-minister zoveel pakjes onder zijn kerstboom en eieren onder zijn achterste gekregen als de wonderknaap van Sleidinge.

Maar ondergang is de weg van alle vlees. De pakjes onder de boom zijn vlug geledigd en de boom zelve ligt enkele dagen later mistroostig bij het grote huisvuil. Ros en met voortschrijdend naaldverlies.

In de Wetstraat wordt steeds duidelijker het gemor hoorbaar van de blauwe coalitiepartner. Vooral uit de omgeving van Gol zijn jammerklachten te horen

over de eeuwige onbetrouwbaarheid van de CVP-PSC. En van de weersomstuit kakelt het in de kippenren achter Dehaene.

De achterban heeft het gauw doorgeregend dat het hogerop vierkant draait. De eerste overmoedigen - doorgaans de bij de portefeuille-verdeling ontgoochelden - namen reeds de pen ter hand om in vrije tribune's voorzichtig afstand te nemen van het beleid, of althans van de minder plezierige aspecten ervan. Te meten aan de standpunten tegen bijvoorbeeld de verlengde legerdienst, neemt het aantal militair deskundigen in de regerings-

achterban stormenderhand toe. Gezwegen dan nog van de Jongeren van de CVP en de PVV zowel als van de PRL en de PSC, die krachten hun statuut en hun subsidies normaliter al wat tegendraads moeten doen, maar zich con amore méér dan gebruikelijk van deze taak kwijten. En gezwegen ook van de CVP-kabinetten die mekaar rond de oren slaan met tegenstrijdige pronostieken over het begrotingstekort.

De vrijagie zal langer geduurd hebben dan de wittebroodsweken. Zo valt steeds vaker te vernemen in de buurt van de Napels- en de Tweeerkenstraat.

Op de Keizerslaan houdt men de adem in. Vooral geen onvertogen woord dezer dagen. Spijtaels en de beste politieke vrienden van Van Miert koesteren de nog niet uitgesproken maar desalniet-te-min grote hoop dat het vooralsnog prille jaar 1986 voor hen een aangename verrassing in petto heeft.

Bloei straks de rode roos ter Wetstraat nummer 16?

Tekort '85: 12% van het BNP Het einde van de tunnel opnieuw onzeker

De verkiezingskampagnes van de meerderheidspartijen en vooral van Eerste minister Martens waren er op gericht de bevolking te overtuigen dat de economische en financiële problemen van het land bijna opgeklaard waren. Nog even doorbijten dus!

HET feit dat er geen begroting voor 1986 kon opgemaakt worden omwille van heel wat onzekerheden en de ongunstige evolutie van de ontvangsten, werd angstvallig verzweven. Nu 1985 voorbij is en de eerste prognoses van het begrotingsresultaat van 1985 bekend worden, blijkt dat het oorspronkelijk geraamd tekort van 495 miljard of 10,4% van het BNP opgelopen is tot meer dan 550 miljard of 12% van het BNP.

Deze werkelijke cijfers staan dus wel zeer ver van de oorspronkelijke doelstellingen van Martens V. Begin '82 verkondigde deze dat het begrotingstekort tegen eind '85 zou teruggebracht worden tot 6,9% van het BNP.

Nieuwe beloften

Deze cijfers handelen echter slechts over het tekort op de begroting van '85. Daarbij moet men nog rekening houden met de zogenaamde gedebudgetteerde sektor of operaties buiten de begroting.

Rekent men deze samen dan komt men in 1985 tot een feitelijke toename van de overheidsschuld met om en bij de 700 miljard. Een

schuldtoename van gemiddeld 210.000 F per gezin. De huidige regering wil het tekort tot 8% terugbrengen per einde '87. Dit betekent niet minder dan een netto besparing in de overheidsuitgaven met meer dan 200 miljard of een bruto besparing van +/- 300 tot 350 miljard.

Het zal vlug duidelijk worden dat dergelijke operatie niet te realiseren is. Tenzij een aantal mechanismen worden ontworpen of men overgaat tot een zeer drastische lastenverhoging wat in tegenspraak is met de regeringsverklaring.

De grote vraag is dan ook hoe de regering haar beloften zal waarmaken.

Vooral daar uit een recent rapport van de OESO blijkt dat ons BNP in 1986 slechts in beperkte mate zal toenemen (+ 1,5%), wat gevoelig minder is dan het Europees gemiddelde (2%).

Ook de lagere inflatie zal zorgen voor een tragere groei van de normale belastingontvangsten.

Daarnaast zijn er de alarmerende berichten over onze bedreigde concurrentiepositie op sommige buitenlandse markten, vooral dan West-Duitsland.

Al deze elementen samen schetsen een weinig rooskleurig beeld voor 1986. Het steeds verschuiven van de oorspronkelijke doelstellingen zorgt voor een helse spiraalbeweging, veroorzaakt door de loodzware interestlast op de begrotingen. In 1986 zal de eerste 140.000 F die een gezin aan belasting betaalt, nodig zijn om de interestlast van de staat te betalen zonder dat er van schuldafkorting sprake is.

Werkloosheid stijgt

Ook de recente triomfkreten over de dalende werkloosheid worden door de feiten in de kiem gesmoord. De officiële werkloosheid stijgt opnieuw. De stijging van de feitelijke werkloosheid heeft trouwens nooit opgehouden, maar deze cijfers worden aan het publiek nooit meegedeeld.

De nieuwe maatregelen om de werkloosheidscijfers te drukken voorspellen weinig positief voor de jonge mensen. Verlenging van wachttijden en verlenging van legerdienst als middel om de statistieken op te smukken lossen geen enkel probleem op. Zij zijn slechts tijdelijke lapmiddellen.

Wanneer zal men eindelijk inzien dat een echte verbetering van ons sociaal-economisch klimaat pas mogelijk wordt wanneer de echte kwalen aangepakt worden zoals de verzuiling, de compensaties, de iniatiefdodende bureaucratie en de geldverslindende unitaire staatsstructuur.

Reuzetekort veroorzaakt door inleveringspolitiek

Het overmatig tekort in 1985 moet niet toegeschreven worden aan de uitgaven buiten begrotingsraming, wel aan de lagere inkomsten. Bij het opstellen van de begroting '85 rekende de regering op 50 miljard meer inkomsten dan uiteindelijk werd ontvangen. De inleveringspolitiek van Martens V zorgde voor een sterk gedaalde koopkracht. De staat rekent uiteraard voor een belangrijk deel van haar inkomsten op de indirecte belastingen. Een verlaagde koopkracht geeft aanleiding tot minder verbruik, dus minder staatsinkomsten.

Verder heeft de overheid zich erg misrekend in bepaalde maatregelen zoals het vrijstellen van roerende inkomsten tegelijk met een verhoging van de roerende voorheffing van 20 tot 25%. De overheid rekende er aldus op dat de inkomsten uit roerende voorheffing met 23% zouden stijgen.

In werkelijkheid bedroeg de stijging amper 10%. Er werd daarbij een gevoelige verschuiving vastgesteld van termijnsparrekeningen naar gewone spaarrekeningen (zonder roerende voorheffing van 25% tot een interest van 50.000 F).

Hieruit blijkt hoe voorzichtig nieuwe maatregelen moeten gehanteerd worden!

Zondag winkelen?

Uit een opiniepeiling van Marketing Unit in opdracht van GB-Inno-BM blijkt dat 67% van de bevolking positief staat tegenover de opening van de warenhuizen op zondag.

DE enquête toont ook regionale smaakverschillen. Zo willen de Vlamingen 's zondags winkelen in niet-voedingszaken, terwijl de Walen juist wel voedingszaken verkiesen.

Zowat 46% van de ondervraagden vindt dat de verbruiker moet oordelen over de noodzakelijkheid om op zondag open te blijven. 23% laat de beslissing over aan de distributiebedrijven, terwijl slechts 11% van oordeel is dat de vakbonden het moeten uitmaken. Eén vijfde meent dat de regering best kan beslissen.

Slechts een beperkt gedeelte van de ondervraagden baseert zijn verzet tegen zondagshopping op religieuze principes.

In Vlaanderen treft men de belangrijkste tegenstanders aan bij hen, die van oordeel zijn dat het zondagwerk van een gezinslid erg nadelig is voor het gezinsleven. De sociale overwegingen spelen dus een belangrijke rol. Dit blijkt ook uit het hoog percentage - 74% - dat tevreden zou zijn indien er op zondag slechts één warenhuis open blijft in de regio.

Dollarkoers blijft dalen

De koers van de dollar blijft onafgebroken in het nieuws en zorgt steeds opnieuw voor verrassingen. Nadat de koers vorig jaar bijna 70 fr. bereikte, is de waarde vandaag gedaald tot beneden de 50 fr.-grens.

De sterke schommelingen hebben grote gevolgen voor de wereldhandel, vermits de dollar er niet zelden als ruilmunt wordt gebruikt.

De dalende dollartrend kan ook voor onze buitenlandse handel onaangenaam worden, zeker wanneer de actuele trend zich nog verder doorzet.

Door de hoge dollarkoers en de devaluatie in 1982 konden immers vele van onze bedrijven optornen tegen de concurrentie en zelfs een gevoelige afzet realiseren op de Amerikaanse markt. De daling van de dollar dreigt deze situatie in ons nadeel te wijzigen, waardoor de resultaten op onze handelsbalans bedreigd worden!

De koopkracht mag dan al verminderd zijn, de winkelopening op zondag was een groot succes. En straks beginnen de „solden”. Of zijn er meer kijkers dan kopers? (foto: Zafar)

Rijselaar geeft Friezen wat ze toebehoort...

Stéphane Lebecqz zet Nederland op z'n kop

Wie zich bezighoudt met de geschiedenis van de Europese volkeren zonder staat stuit keer op keer op hetzelfde historische gegeven; welhaast altijd gaat het om een oudere taal en cultuur, om een veel ouder volk dan de meerderheid. Oude bronnen - zowel Romeinse als Griekse - noemen en beschrijven al Basken, Schotten en Friezen vele eeuwen voordat er ooit sprake was van moderne „volkeren” als Spanjaarden, Engelsen en Hollanders die als schimmige vergissing van de geschiedenis totnu toe de eerstgenoemden zelden de eer en het respect deden toekomen dat ze verdienen.

DE jeugdige Rijsselse geschiedkundige Stéphane Lebecqz dook jarenlang in het raadsel waar het de geschiedenis van de middeleeuwen van de Lage Landen betreft: de Friese handel tussen 700 en 900. Het gaat om een onderwerp dat al jarenlang het middelpunt is van merkwaardige pseudo-wetenschappelijke twisten, terwijl de laatste wetenschappelijk verantwoorde studie over dit onderwerp in 1935 verscheen.

Dorestad

Belangrijk voor het geplaagde Friese zelfbewustzijn raakt dit onderwerp de wortel van de welvaart der Nederlanden nu en in de geschiedenis: de handel over land en zee geholpen door de onvoorstelbaar strategische ligging. Lebecqz schrijft op de laatste bladzij van zijn als een spannende roman geschreven „Marchands et navigateurs Frisons au haut moyen âge” dat „het Rotterdam van vandaag beschouwd kan worden als een late erfgenaam van het Friese Dorestad”. Met andere woorden: het

waren de Friezen die als eerste in de geschiedenis ruim baan maakten voor de belangrijke handel van de Lage Landen.

In tegenstelling tot verschillende van zijn confraters ging Lebecqz nauwgezet te werk. Mede als protest tegen de specialiserende tendenzen in de geschiedeniswereld combineerde de Rijsselaar geschreven, archeologische en naamkundige aanwijzingen met muntvondsten. „De lawine van geschiedenisboeken in de jongste twee eeuwen heeft er toe geleid dat historici de bronnen zelf te weinig bestuderen”, protesteert de historicus in zijn voorwoord.

Lebecqz beschrijft hoe de „oude” Friezen als relatief sterk, vrijheidslievend en zeevarend volk profiteerden van het machtsvacuüm na de val van het Westromeinse rijk en de volksverhuizingen. Mede gedwongen door overbevolking in het waterrijke Fryslân, waarvan de grenzen frappant genoeg overeenkomen met de huidige, breidden de Friezen hun gebied in een hoop tempo uit van Zwin tot Weser, met bovendien een

latere uitbreiding naar Noordfriesland net onder het huidige Esbjerg (hier wonen ook nu nog 20.000 Friestaligen). Als uitstekende zee-lui en voor de noodzakelijke variatie van en aanvulling op het dagelijks menu werd er al gauw handel gedreven met het Rijn-achterland, Skandinavië (tot aan Stockholm)

en York, waar stam- en taalverwante Angelsaksen woonden.

Het was een handel die ten tijde van de „Pax Carolingica” een ongekende bloei doormaakte. Daarbij fabriceerden de Friezen op hun terpen (opgeworpen woonsteden ter bescherming tegen de zee) tevens de als mysterieus geziene „pallia frisca” (Friese kledij). Hierbij beschuldigt Lebecqz de Belgicistische historicus Pirenne, die verklaarde dat de Friezen slechts Frankische (dus „Belgische”) stoffen vervoerden, van het aanpassen van de gegevens aan de theorie...

Netslag

Na de opdeling van het Karolingische rijk en ten tijde van de opkomst van de Vikingen gaat het bergafwaarts met de handel van de inmiddels vanuit York gekerstende Friezen. Eerst wordt de handel met het Rijn-achterland ook over hand

verhevigt tot aan het tegenwoordige Polen toe, maar het dichtslippen van de Oude Rijn bij Dorestad werkt als de nekslag. De rol van de Friezen als handelsnatie van Europese betekenis is uitgespeeld.

Lebecqz is bij zijn historisch werk niet blind geworden voor de tegenwoordige verhoudingen. De bijnaam „Monsieur le Frison” is hem een eretitel en hij zegt zich meer met een Gentenaar of Fries verbonden te voelen dan met een Parijzenaar, de Franse eenheidsstaat is hem een gruwel. Voor zijn originele en knappe werk kreeg Lebecqz wetenschappelijke prijzen te Rijssel, Parijs... en Grou. Deze laatste deed de sympathieke historicus het meeste plezier. Tijdens zijn in het Fries afgesloten dankrede verklaarde Stéphane Lebecqz: „Ik wel eenvoudig aan de Friezen teruggeven wat hen toebehoort”. Fryslân is hem dankbaar. **OPF**

Iberia bij EG

Van Tien naar Twaalf

Iberia komt bij de Europese Gemeenschap. Reden tot juichen of tot bezorgdheid dat de EG verwatert tot een loutere vrijhandelszone, die dan nog een gemeenschap met twee economische versnellingen wordt?

DE eerste grote verruiming van de EG in 1973, met Groot-Brittannië, Ierland en Denemarken, was geen succesverhaal.

Wilde paarden...

De „eiland”-houding van de Britten leek de voorspellingen van de Gaulle te bevestigen dat ze als een Atlantisch paard van Troje zouden optreden en de vorming van een echte gemeenschap blokkeren. De Ieren stelden zich puur taktisch op om zoveel mogelijk voordeel uit hun lidmaatschap te halen. De Denen toonden zich wars van elke supranationale besluitvorming en hun Noordse solidariteit met de

Skandinavische landen bleef veel sterker dan hun Europese gevoelens. Die uitbreiding viel bovendien samen met de eerste grote economische wereld-recessie en wat toch al een moeilijke periode voor de EG zou geweest zijn, werd nog erger gemaakt door de weinig Europese houding van de drie nieuwe leden. Toen de Negen er Tien werden met de Griekse toetreding in 1981 kregen ze er een buitenbeentje bij dat evenmin een gemakkelijke partner was.

Net zoals de Griekse toetreding is ook die van Spanje en Portugal in de eerste plaats door politieke, en niet economische redenen, ingegeven. Nu in die twee landen democratische systemen zijn ingeburgerd vond de EG dat zij hun plaats in de Gemeenschap moesten krijgen en zagen die landen hun toetreding als een erkenning van hun democratische respectabiliteit en als een bescherming tegen eventuele nieuwe zin tot avonturen vanwege hun militairen.

Economisch wordt de toetreding een harde dobber. Vooral Portugal, met zijn uiterst zwakke industriële basis en in crisis verkerende economie zal de grootste moeite hebben om de opengetrokken concurrentie met zijn EG-partners aan te kunnen.

Te Latijns?

De vrees bestaat dat er een Europa in twee versnellingen komt, waarbij de vier Middellandse Zee-landen achteropblijven op de sterkere lid-staten.

In een aantal noordelijke lid-staten leeft ook de vrees dat de versterking van het Middellandse Zee-element de EG een te sterk „Latijns” karakter zal geven — men mag niet vergeten dat het noordelijk protestants Europa nogal de neiging heeft neer te kijken op het Latijnse, katholieke zuiden en het als achterlijk en licht obscurantistisch te beschouwen.

Dat de uitbreiding van de Ge-

meenschap enorme problemen zal meebrengen staat wel vast. Maar er zijn ook positieve kanten. Ondanks alle moeilijkheden na de eerste grote uitbreiding heeft de Gemeenschap stand gehouden, al is ze niet zo snel vooruitgegaan als vele supranationalisten zouden willen. Het Europees Monetair Stelsel werkt redelijk wel. De coördinatie van de economische politiek van de lid-staten is aanzienlijk toegenomen. De gewoonte om het buitenlands beleid op elkaar af te stemmen groeit. Er lijkt een snering aan de gang van de landbouwpolitiek. En men denkt eraan de besluitvorming bij consensus om te zetten in meerderheidsbesluiten, wat zeker nodig zal zijn als twaalf lid-staten rond de tafel zitten. Zowel Spanje als Portugal hebben duidelijk gezegd dat zij voor Europese integratie zijn.

Hispanidad

Met Spanje en Portugal doen bovendien twee landen hun intrede die een enorme rol gespeeld hebben in de geschiedenis van Europa en wier bijdrage in het cultureel erfgoed van Europa niet weg te denken is. Die toetreding zal ook een weerslag hebben op de internationale uitstraling van de EG want in zijn bruidskorf brengt Spanje zijn nauwe banden met Latijns-Amerika mee: de „hispanidad” is springlevend en één van de hoekstenen van het Spaanse buitenlands beleid.

Wat de EG-beleidsmakers minder onderstrepen maar wat heel belangrijk is, is dat de Spaanse nationale minderheden, de Basken, Katalanen enz. nu nauwer aansluiting zullen kunnen vinden met hun andere Europese lotgenoten om steviger aan een Europa der volkeren te werken.

De ijver waarmee Spanje en Portugal gestreefd hebben naar EG-lidmaatschap toont bovendien dat de uitstraling van de EG naar buiten toe veel groter is dan men in de oorspronkelijke lid-staten, waar men vooral de problemen van binnenuit ziet, vaak beseft. De toetreding van de Iberische landen, de manier waarop men van beide zijden de toetredingsmoeilijkheden heeft overbrugd tonen dat het Europees ideaal verre van dood is.

H. Oosterhuys

Stéphane Lebecqz (zittend, vooraan het midden) luistert lachend naar de Prijzrede in de kerk van Grou.

WET

STRAAT

Senator Joos Somers: „Zieke NMBS genezen door federalisering”

De NMBS is ziek. Doodziek.

De duizenden pendelaars hebben er noodgedwongen mee leren leven. Wat sneeuwvlokken of enkele mingraden, en daar gaan de „klokvasten” treinen.

Minister De Croo schrijft een en ander toe aan de onbekwame top van onze spoorwegen. Het nieuwe NMBS-bestuur, te benoemen tegen februari, moet volgens hem dan ook bekwaam zijn. „Ik ben niet van plan om oude broden met omgekeerde messen te gaan snijden”.

HET is echter de vraag of de wens van De Croo verhoord zal worden. De nederlandskundige voorzitter Burton en de spoorwegvakbonden zijn oppermachtig. Volgens krantenberichten zouden zij de beheerspostjes reeds lekker verdeeld hebben. Broederlijk tussen kristen-demokraten en socialistische en uiteraard met een duidelijk franstalig overwicht.

Voor de verwezenlijking van zijn droom — een toekomstgericht spoorwegaanpak — gaat de verkeersminister best te rade bij Joos Somers.

Fundamenteel principe

Samen met zijn collega's Van Ooteghem, Meyntjens en Luyten diende de VU-senator een wetsvoorstel in om de NMBS te federaliseren. Zijns inziens zal slechts door een opsplitsing van de raden van bestuur een efficiënt en budgettair verantwoord beleid inzake openbaar vervoer per spoor mogelijk worden. Bovendien is deze opsplitsing een van de meest fundamentele principes, „die de bepaling van het gerechtvaardigde aandeel van elke gemeenschap in het

openbaar vervoer per spoor kan waarborgen in het kader van de huidige wetgeving betreffende de hervorming van onze instellingen”.

Uiteraard voorziet Somers in zijn voorstel dat beide raden van bestuur gezamenlijk optreden voor de Brusselse agglomeratie, de internationale spoorwegverbindingen en de internationale samenwerking betreffende het spoorwegverkeer. Voor deze gemeenschappelijke problemen blijven dus gemeenschappelijke diensten behouden. Wel zijn er mechanismen ingebouwd waardoor een systematische onefficiëntie en geruisloze besteding van de staatsfinanciën en de overheveling van gelden van de ene gemeenschap naar de andere zonder enige controle of instemming van de gemeenschappen, onmogelijk worden gemaakt.

Cijfers te over

En wat deze overheveling van gelden betreft, geeft de Mechelaar een aantal treffende voorbeelden en cijfers. Zo stapt 62 % van het aantal reizigers in Vlaanderen op, bedraagt het aantal trein/km reizigers in Vlaanderen 127.000 of 58,5 % en worden de kosten in Vlaande-

ren voor 43,4 % gedekt tegenover voor slechts 29,5 % in Wallonië.

... En toch telt Vlaanderen slechts 47 % van de treinbestuurders, slechts 36 % van het sedentair personeel in de uitvoerende diensten, slechts 3 van de 9 centrale werkplaatsen voor onderhoud met slechts 40 % van het aantal tewerkgestelden. Van de ongeveer 59.000 personeelsleden is er amper 52 % nederlandsstalig, terwijl het traktemateriaal slechts voor 34 % in Vlaanderen wordt gerangeerd.

Cijfers te over dus om een federalisering te rechtvaardigen. Niet dat de treinen aan de taalgrens moeten stoppen. Wel dat elke gemeenschap verwerft waar ze recht op heeft inzake tewerkstelling, investeringen en productie-aandeel.

„Kortom”, aldus Joos Somers, „met dit wetsvoorstel streven we duidelijkheid na in verband met het beheer, de verantwoordelijkheid en de inspraak van de gemeenschappen, die meer en meer het centrale gezag moeten overnemen waar dit zinvol is en wanneer een van de gemeenschappen zich benadeeld weet”.

PARLEMENTAIRE SROKKELS

MET tal van commissievergaderingen trekken de parlementaire instellingen zich opnieuw op gang. Slechts in de Kamer zijn enkele van deze vergaderingen toegankelijk voor publiek en pers.

ALDUS vond de interpellatie van Jan Caudron over de beknotting van de bewegingsopvoeding in de school ten gevolge van de invoering van het vak informatika, in het openbaar plaats. Het VU-kamerlid betreurde daarbij geenszins de invoering van het vak informatika, wel dat dit gebeurt ten koste van de bewegingsopvoeding. Een vak dat zijns inziens steeds stiefmoederlijk bejegend werd en wordt. Als enige uitweg zag hij de invoering van een pedagogisch half-time-systeem, waarbij in de voormiddag de theoretische vakken worden gegeven en de namiddag voorbehouden is voor sport, spel, muziek, dans, tekenen en andere opvoedende en artistieke expressievormen.

OOK de commissie van het Bedrijfsleven opende de deuren voor een VU-interpellatie. De Leuvenaars Luk Vanhorenbeek bekampte fel het besluit van de Europese Commissie om het Hageland niet langer te erkennen als ontwikkelingszone. Volgens hem is de Belgische regering in gebreke gebleven om een positieve beslissing af te dwingen. Maar of minister Maystadt zal ingaan op zijn verzoek om alsnog de nodige stappen te zetten, is meer dan twijfelachtig.

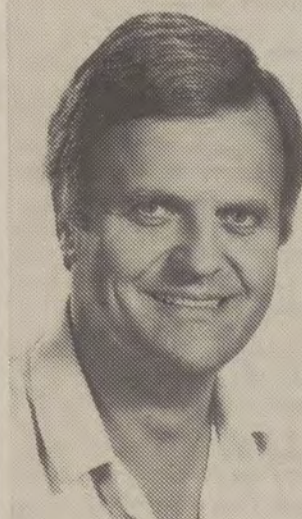
VRIJWEL iedereen is het er over eens dat het kiesarrondissement Brussel moet gesplitst worden in Brussel-hoofdstad en Halle-Vilvoorde. Het gebied Brussel-hoofdstad zou strikt tweetalig zijn, het kiesarrondissement Halle-Vilvoorde eentalig Nederlands.

Jef Valkeniers diende dan ook een wetsvoorstel in dat de anomalie van de administratieve taalfaciliteiten in de ge-

meenten Drogenbos, Kraainem, Linkebeek, Sint-Genesius-Rode, Wemmel en Wezem-beek-Oppem opheft.

TOT besluit, nog een paar uitspraken die „aardig uit de hoek” kwamen.

De heer **Tobback** (SP): „...Wellicht heeft de VU een grote vergissing be-

J. Caudron: „...een pedagogisch half time-systeem.”

gaan door iemand in Nijvel voor te dragen die nog politieke ambities heeft. Het ware beter geweest de heer Van Haegendoren aan te duiden, vermits deze als oudste lid in jaren de Waalse Gewestraad had moeten voorzitten. Dat zou de absurditeit ten top gedreven hebben.” (Glimlachjes)

De heer **Gabriëls** (VU): „Mijnheer de eerste minister, u hebt de heer Poswick als paraplu gebruikt, terwijl hijzelf liever met een valscherp springt.” (Glimlachjes)

De heer **Eyskens** minister van Financiën: „...Onlangs werd een studie uitgevoerd over de verkiezingsbeloften van alle partijen. De konklusie ervan is: gelukkig houden de partijen hun beloften niet, want de kosten ervan zouden zo hoog oplopen dat de toestand nog erger zou worden.” (Gelach)

De heer **De Donnea**, minister van Landsverdediging: „...Volgens de heer Eicher zouden sommige dienstplichtigen en vrijwilligers 70 uren per week presteren. Ik kan hem de verzekering geven dat de gemiddelde werktijd van de regeringsleden 70 uren per week bedraagt. We hebben dus de voldoening dat wij anderen geen grotere verplichtingen opleggen dan onszelf.” (Gelach)

Hopeloos

HET was de Waalse socialist Vander Bliest, die tijdens het investituurdebat opmerkte: „In 1982 vroeg u bijzondere machten omdat de situatie spoedeisend was, in 1983 omdat de situatie ernstig was en nu omdat de situatie kompleks is...” Waarna stemmen weerklonken: „Nee, hopeloos!”

Feit is dat **Martens** reeds een derde maal om volmachten verzoekt. Een derde maal ook stuit hij op een vrij negatief advies van de Raad van State. Onvoldoende nauwkeurig en slordig, zo luidt het bondig samengevat. Zeer voorzichtig voegt het rechtskollege er nog aan toe, dat bijzondere machten een uitzonderlijk karakter hebben. Zij kunnen slechts gehanteerd worden in uitzonderlijke crisissomstandigheden en tijdens een beperkte termijn. Voor het overige wast de Raad de handen in onschuld: het komt het Parlement toe hierover te oordelen.

W. Desaeyere: „...als een Siciliaanse maffia-praktijk!”

Dus herinneren wij CVP-fraktievoorzitter **Van den Brande** aan zijn uitspraak van 1982: „We zijn niet bereid een blanco volmacht te geven. Een thans voorgestelde delegatie van bevoegdheden moet met name voldoen aan vier voorwaarden. Ten eerste kan zij enkel geschieden voor een beperkte tijd. Ten tweede, het mag enkel gaan over beperkte materies. Ten derde, de omschrijving van de machten moet zo duidelijk mogelijk zijn. Ten vierde, het parlement moet de nodige controletaak blijven uitoefenen.” Welnu, over deze vier voorwaarden heeft de Raad van State zo haar twijfels. Zij stemt eerder in met de mening die CVP-kamerlid **W. De Meester** in '83 ten beste gaf: „Het geloof in de mogelijkheden van de democratie wordt aangetast wanneer men voortdurend zijn toevlucht neemt tot de procedure van de bijzondere machten.” Ondertussen is deze mevrouw staatssecretaris. Het zal dus wel hopeloos zijn deze mensen te herinneren aan hun dure eden...

Even hopeloos als de smeekbede van **Willy Desaeyere**, om toch zeker de nationale sektoren niet in het volmachtenpakket op te nemen. Want dan laat zich voorspellen, dat men eens te meer miljarden gaat kanaliseren naar Cocke-rill en als „tegenprestatie” de KS-enveloppe indexeret. Een politiek als een Siciliaanse maffia-praktijk: dezelfde bouwgrond tweemaal verkopen.

Kijken

Van dag tot dag

Zaterdag 11 jan.

- BRT 1 - 16.00
- Onze gastvrijheid, film
- BRT 1 - 18.10
- Merlina, serie
- BRT 1 - 18.35
- De kleinste zwerver, nieuwe jeugd-serie
- BRT 1 - 19.00
- Boeketje Vlaanderen
- BRT 1 - 20.20
- Terloops
- BRT 1 - 21.05
- The city killer, film
- BRT 1 - 22.40
- Sport op zaterdag
- Ned. 1 - 20.28
- Miami Vice, serie
- Ned. 1 - 21.15
- IJsgala, schaatsshow
- Ned. 1 - 22.15
- Nieuwslijn, info
- Ned. 1 - 22.55
- Kodenaam: Foxfire; serie
- Ned. 2 - 19.12
- Zeker weten, praatshow
- Ned. 2 - 20.00
- Twee maffe vogels, film
- Ned. 2 - 21.30
- Films en fans, filminfo
- Ned. 2 - 22.40
- Studio sport
- Ned. 2 - 23.15
- De spoken van de hoedenmaker,

Zondag 12 jan.

- BRT 1 - 10.15
- Gezonde voeding, info
- BRT 1 - 11.00
- Konfrontatie, debat
- BRT 1 - 12.00
- Landbouw in Wallonië, info
- BRT 1 - 14.30
- Middenstand in stadsvernieuwing, info
- BRT 1 - 15.00
- Kwizen, kooktip
- BRT 1 - 15.20
- Toledo, dok.
- BRT 1 - 16.10
- 60 +, bejaardenmagazine
- BRT 1 - 17.00
- Een mens van goede wil, serie
- BRT 1 - 18.20
- Van Pool tot Evenaar, Portugal
- BRT 1 - 20.35
- Het pleintje, serie
- BRT 1 - 21.25
- Cinemanie, filmkwis
- Ned. 1 - 19.20
- Alias Smith and Jones, serie
- Ned. 1 - 20.10
- De appelgaard, serie
- Ned. 1 - 21.15
- Inspekteur Dalgliesh, serie
- Ned. 1 - 22.05
- Gedane zaken, praatshow
- Ned. 2 - 19.00
- Studio sport
- Ned. 2 - 20.10
- Shoah, dok. over de holocaust
- RTB 1 - 12.00
- Faire le point, politiek debat

Charles Aznavour als de medewetende en Michel Serrault als de moordenaar in „Les Fantômes du Chapelier” van Claude Chabrol, een vrije bewerking van Simenons gelijknamige verhaal (1982 - Fr.) Zat. 11 jan., om 23.15u., op Ned. 2.

Maandag 13 jan.

- BRT 1 - 20.10
- Liefde en diefstal, serie
- BRT 1 - 21.50
- Villa Tempo, rock en pop
- BRT 2 - 19.00
- Zonen en dochters, serie
- BRT 2 - 20.20
- Extra time, sportinfo
- BRT 2 - 21.35
- De blauwe planeet, heruitzending
- Ned. 1 - 19.05
- The A-team, serie
- Ned. 1 - 20.28
- De kip en het ei, serie
- Ned. 1 - 21.00
- Het geheim van de zwarte draak, serie
- Ned. 1 - 22.00
- Tros aktua
- Ned. 1 - 22.30
- Vangarmen, film
- Ned. 2 - 19.27
- De grijze plaag en..., praatshow
- Ned. 2 - 20.10
- Jonge mensen op het concert-podium
- Ned. 2 - 20.45
- Reïncarnatie, dok.

Dinsdag 14 jan.

- BRT 1 - 18.30
- De Smurven
- BRT 1 - 18.55
- Mikronesie, een andere wind; dok.
- BRT 1 - 20.25
- I.Q., kwis
- BRT 1 - 20.25
- Luister naar mijn lied, over markt-zangers
- BRT 1 - 21.45
- De Vlaams-Nationale Omroepstichting.
- BRT 2 - 19.00
- Zonen en dochters, serie
- BRT 2 - 19.25
- Make-up, een spel
- BRT 2 - 20.25
- Snookertoernooi Oostende, reportage
- BRT 2 - 21.25
- Mike, praatshow
- Ned. 1 - 19.00
- The Cosby show, serie
- Ned. 1 - 19.25
- Normandië, dok.
- Ned. 1 - 20.28
- Het wassende water, serie
- Ned. 1 - 21.30
- Farce majeure, satire

- Ned. 1 - 22.00
- Hier en nu, info
- Ned. 1 - 22.40
- Hill street blues, serie
- Ned. 2 - 19.12
- M.S. „De Wereld”, serie
- Ned. 2 - 19.37
- Kenmerk, info
- Ned. 2 - 20.00
- Allemanrecht, konsumenteninfo
- Ned. 2 - 20.55
- Nederland C, kunstinfo
- Ned. 2 - 21.30
- De straat, dok.

Woensdag 15 jan.

- BRT 1 - 18.45
- Kapitein Zeppos, serie
- BRT 1 - 20.10
- Namen noemen, kwis
- BRT 1 - 21.00
- Amfibieën en reptielen in de Spaanse Pyreneeën, dok.
- BRT 1 - 21.30
- Verrassende vertellingen, film
- BRT 1 - 21.55
- Eiland, kunstmagazine
- BRT 2 - 19.00
- Zonen en dochters, serie
- BRT 2 - 19.25
- Uit je doppen, info
- BRT 2 - 20.20
- Snookertoernooi Oostende, report.
- BRT 2 - 23.00
- Maccabi Tel Aviv-Zal Giris, basketbal
- Ned. 1 - 15.20
- Diana, serie
- Ned. 1 - 16.10
- Mr. Belvedere, serie
- Ned. 1 - 19.00
- Filmnieuws
- Ned. 1 - 19.25
- Büch, kunstinfo
- Ned. 1 - 20.35
- Zeg 'ns aaa, serie
- Ned. 1 - 21.00
- Sonja op woensdag, praatshow
- Ned. 1 - 21.50
- Achter het nieuws, info
- Ned. 1 - 22.25
- De speurder, serie
- Ned. 1 - 23.15
- Simon Carmiggelt, vertelt
- Ned. 2 - 19.22
- Van gewest tot gewest, info
- Ned. 2 - 20.10
- Panoramiek, info
- Ned. 2 - 20.50
- Don Carlos, serie
- Ned. 2 - 22.45
- Studio sport

Donderdag 16 jan.

- BRT 1 - 18.10
- Er was eens... de ruimte, nieuwe serie
- BRT 1 - 18.35
- Hoe vang je een aap?, jeugdfilm
- BRT 1 - 19.10
- Cashewnotenbrood, kooktip
- BRT 1 - 20.20
- Hoger-lager, kaartspel
- BRT 1 - 20.55
- Panorama, info
- BRT 1 - 21.45
- Dallas, serie
- BRT 2 - 19.25
- De kwaliteit van de vetzuren, eettip
- BRT 2 - 20.20
- Snookertoernooi Oostende, reportage
- BRT 2 - 23.00
- Zal Giris — Maccabi Tel Aviv, basketbal
- Ned. 1 - 19.00
- De familie Robinson, strip
- Ned. 1 - 19.25
- De aartsvaders, serie
- Ned. 1 - 20.28
- Spelregel, kwis
- Ned. 1 - 21.20
- Westgeest brood en banket, report.
- Ned. 1 - 21.35
- Nederlandse orgelpracht
- Ned. 1 - 21.50
- Vrije gevangenen, dok.
- Ned. 1 - 22.00
- Tijdsin, info
- Ned. 1 - 22.30
- Grigorenko... film
- Ned. 2 - 19.12
- Magnum, serie
- Ned. 2 - 20.00
- Veronica film-info
- Ned. 2 - 20.30
- Nederlanders overzee, dok.

Vrijdag 17 jan.

- BRT 1 - 18.10
- Prikballon, kleutermagazine
- BRT 1 - 18.25
- Star trek, SF-serie
- BRT 1 - 20.15
- De kollaboratie, laatste afl.
- BRT 1 - 21.50
- Dood bij opbod, film
- BRT 2 - 18.00
- Snookertoernooi Oostende, report.
- BRT 2 - 19.00
- 1 Week sport
- BRT 2 - 20.25
- Premiere, filminfo
- BRT 2 - 21.15
- Snookertoernooi Oostende, report.
- Ned. 1 - 16.50
- Bar Boris bode, serie
- Ned. 1 - 17.15
- Wijk bij Duurstede, dok.
- Ned. 1 - 19.25
- Avro's toppop
- Ned. 1 - 22.10
- In de wandelgangen, discussie
- Ned. 1 - 22.40
- M.A.S.H., serie
- Ned. 1 - 23.05
- Karel van de Graaf, praatshow
- Ned. 1 - 23.40
- Sportpanorama
- Ned. 2 - 19.12
- De 1-2-3 lotto show
- Ned. 2 - 20.30
- Welkom in Spanje, dok.
- Ned. 2 - 21.20
- Een vliegtuig viel uit de lucht, dok.
- Ned. 2 - 22.10
- Volgend jaar in Holysloot, film
- Ned. 2 - 22.45
- Egoli, toneel
- Ned. 2 - 23.42
- Het levensverhaal van Helen Keller, film

Een film per dag

Zaterdag 11 jan.

Stir Crazy

Amerik. film van Sidney Poitier uit 1980. Heerlijke, gekke lachfilm zonder pretenties rond twee leuk gestoorde New Yorkers die in Californië hun geluk willen gaan zoeken. De film speelt zich hoofdzakelijk af tijdens de lange reis... (Ned. 2, om 20 u.)

Zondag 12 jan.

The Carpetbaggers

Amerik. film uit 1964, met o.a. George Peppard en Carroll Baker. Film over een miljonair-vliegtuigbouwer die ook rommelt in de filmwereld met de daarbij behorende liefdesaffaires. Het geheel doet denken aan de relatie Howard Hughes-Jean Harlow. (RTL, om 20 u.)

Maandag 13 jan.

Femmes de personne

Franse film uit 1984 met o.a. Marthe Keller en Jean-Louis Trintignant.

Isabelle, Cécile en Adeline, schijnbaar vrijgevochten vrouwen, proberen hun leven op hun eigen manier in te richten. Gevolgd door een debat over het celibaat. (RTBF 1, om 20 u.)

Dinsdag 14 jan.

Irezumi

Japanse film van Yoichi Takabayashi uit 1982. Een exentrieke Japanse tatoeëerder gebruikt onorthodoxe methoden om zijn tatoeages op het lichaam van een jonge vrouw aan te brengen... (RTBF 2, om 21 u.)

Woensdag 15 jan.

Un caprice de Caroline Chérie

Franse film uit 1952 met o.a. Martine Carol en Jacques Dacqmine.

Generaal de Sallanches, een verwoede rokkenjager, neemt op zijn reizen en recepties overal zijn jong vrouwtje Caroline mee. Caroline vindt het wel een leuk leventje, maar de slippertjes van haar gemaal storen haar. Zij geeft hem lik op stuk... (RTL, om 21 u.)

Donderdag 16 jan.

Black sunday

Amerik. suspensfilm uit 1977 over een terroristenbende die het stadion waar de Super Bowl finale door zal gaan, wil opblazen... (RTL, om 21 u.)

Vrijdag 17 jan.

The still of the night

Amerik. film uit 1982 met o.a. Roy Scheider en Meryl Streep. Psychiater Sam Rice wordt na de dood van zijn patiënt Bynum betrokken bij het politieonderzoek. Wanneer hij het bezoek krijgt van Bynums verloofde, wordt Sam verliefd op haar... (BRT 1, om 21.50 u.)

door-de-weeks

Huislicht

„Ik denk dat het aan onze zang gelegen is, 't jong volk is die afgezaagde vooizen beu." Baltazar gooide de ster als een hooivork over de schouders en stapte stijf door. „Ja maar, toch blijven het schone liedjes. Wij hebben ze van vader op zoon meegekregen en ik zal ze zingen tot mijn laatste dag!" Het klonk een beetje teatraal maar van Melchior waren zij dat gewoon.

De derde koning had geen zin om zich op te winden. Zijn voeten klemde in de laarzen en de Negrita deed zijn kaken spannen als een slecht vel.

„Wij proberen het nog één keer en als het dan mislukt drink ik het geld op. De missiekring moet het dit jaar maar zonder ons doen!"

De twee keken met grote ogen naar Gaspar die reeds op een deurbel drukte. In het portaal flopte een licht aan en achter de gesloten deur vroeg een jonge vrouwenstem: „Voor watist?"

„Wij zijn de drie koningen met de ster en komen een liedje zingen ten voordele van de missionarissen van het dorp."

Troonsafstand

De vrouwestem antwoordde: „Hier moet ge niet komen zingen en daarbij de kleine slaapt."

„Toe madam één liedje, uw kleine zal het niet eens horen." Het licht ging uit en de drie koningen stonden weer op het asfalt. „Nondedjeu, nu mogen wij al niet meer zingen ook!" Melchior gooide zijn kroon in de goot. „Ik weet niet wat gijlie denkt maar ik doe niet meer mee. Da's nu al dertig jaar dat ik driekoningen zing maar zoiets heb ik nog nooit meegemaakt. Ik drink mijn deel op. De paters zullen er geen boterham voor laten!"

Melchior trok de boernoos over het hoofd en rolde die tot een voetbal op. „Saluut, ik ben naar 't Oud Gemeentehuis!" De afvallige koning stapte fluitend 't café binnen, zette de lantaarn op de toog en bestelde een Palm.

„Hewel, zijt ge niet op ronde, 't is toch uwen dag?" vroeg de bazin. Melchior dacht na en verklaarde plechtig: „Roza, de wereld is om zeep. Dat de mensen ons niets geven komt door de crisis, maar dat wij niet meer mogen zingen dat is het teken dat 't einde nabij is." Een bijbelse stilte vulde de gelagzaal. De kaarters legden hun kaarten neer, Melchior veegde een beetje zweet van zijn voorhoofd. Er zat wat oogschaduw op zijn hand.

„Roza, laat ons allemaal nog eens drinken, voor mij nog ne Palm." En tot de kleine van de bazin: „Komt gij eens hier manneke. Ik ben al dertig jaar koning en nu moeten de mensen van mij niet meer hebben. Ik treed vandaag af."

Melchior drapeerde de boernoos rond de kleine schouder, stak het licht in de lantaarn aan en kleurde met een stift de kinderlippen helrood. En dan, zodat iedereen het goed kon horen: „Hier is de nieuwe koning. Daar kunnen ze in Laken een punt aan zuigen!" Roza klapte in haar handen en riep: „Wat ne schone koning!" En zij zag niet dat Melchior een beetje weende. De kaarters gingen door met bieden. □

Onthouden

Op 15 november opende aan de Lange Gasthuisstraat 26 te Antwerpen het Nieuw Ensemble Raamteater zijn mooie zaal en expositieruimte 't Klein Raamteater, beslist een fraaie aanwinst voor toneelminnend Vlaanderen. De groep werkt onder artistieke leiding van Walter Tillemans, wat alleszins een waarborg is voor de kwaliteit van repertoire en opvoeringen. Het ensemble blijft ook zijn interessante, 3-maandelijke Raamkrant publiceren, die op het vermelde adres kan aangevraagd worden (telefoon 03/233.91.49).

Nog tot 18 januari brengt het gezelschap, maar dan in de zaal van de Vlaamse Kameropera (Pastorijstraat 23, Antwerpen) Bredero's Spaanse Brabander; een boeiende voorstelling van een stuk dat nog slechts weinig aan aktualiteit ingeboet heeft. Bredero, van Vlaamse afkomst in Amsterdam levend en werkend (en daar op 33-jarige leeftijd gestorven, 3 maanden nadat hij al schaatsenrijdend door het ijs zakte) typeerde zijn meesterwerk zelf als volgt: „Ik stel u naaktelijk en schilderachtig voor ogen de misbruiken van deze laatste verdorven wereld; de gebrekkelijkheid van onze tijd en de Kerk, en de doordeweekse mishandelingen van de gewone man". Met de figuur van de kale jonker Jerolimo, de emigrant uit Antwerpen op de dool in Amsterdam en de ontroerende aantrekkelijkheid van de nuchtere knecht Robbeknol aan zijn egoïstische en raadselachtige meester, tekende Bredero een dramatisch duo dat zijn gelijke niet heeft in de tragi-komische toneelpoëzie. Tegelijk schreef hij een stuk dat op pregnante wijze gestalte gaf aan de scheiding der Nederlanden.

Tot 19 januari brengt de groep in de eigen zaal nog „Adi & Edi", een aangrijpend stuk van Jelena Ko-

hout, die samen met haar man (de bekende auteur Paul Kohout) als Tsjechische bannelingen in Oostenrijk woont. Dit cynische, trieste, tedere verhaal van een onwezenlijk echte mens-dier verhouding is een sombere, bittere aanklacht tegen één van de meest verbijsterende fenomenen van de totalitaire regimes, waar het systeem er een gewoonte van maakt om in alle geledingen van de samenleving bij het individu een splitsing van de persoonlijkheid, een depersonalisering, te verwekken. Een uitzichtloos mechanisme dat de mens meesleurt in een Kafkaïens labrynt van vertwijfeling, vervreemding en ontarding.

Hehe

Er was eens een meisje in Trente, dat verleden jaar in de lente haar kleedje uitsnee en iedereen zee: „Dat kind had verborgen talenten!"

(Jos Ghysen en Louis Verbeeck)

Meespelen

(112)

Natuurlijk veel antwoorden op opgave nummer 110. Het betrof immers het „Amnestiedeuntje" van de betreurde dichter René De Clercq (1877 - 1932). Uit die vele kanshebbers werd de heer Hedwig De Brouwer, Meerdonkdorp 18 te 2792 Meerdonk geloot. Eerstdaags ontvangt deze WIJ-lezer een laat nieuwjaarskadootje van ons. Proficiat.

Wegaan door. U kunt een boekenprijs winnen indien U weet wie de auteur is van onderstaand gedicht, hoe de titel luidt en wanneer deze dichter geboren werd.

Stuur uw antwoorden naar WIJ, „Meespelen(112)", Barrikadenplein 12, 1000 Brussel. U hebt tijd

tot maandag 20 januari. Veel succes!

Zij zullen wellicht niet meer weten, Hoe eenmaal hun vader was, Wanneer die begraven zal liggen In Brabant onder het gras.

Maar de klank van zijn stem, zijn gebaren Van handen en hoofd en zijn groot Zullen ze onbewust u herhalen En zeggen: „het leven is goed".

Zij zullen de hemel vertrouwen, Hun vrouwen beminnen, en blij Hun vriendschap aan vrienden bewijzen, Van arglist en achterdocht vrij.

Bij ieder geboortefeest heffen Ze een beker bourgondische wijn. Zij mogen hun vader vergeten, Toch zullen zij brabanters zijn!

Proeven

Reeds herhaaldelijk schreven we hier over het genieten van wijn en we zullen het ongetwijfeld nog wel eens doen. Daarom, om duidelijk te blijven, enkele definities. Wijn is in alle eenvoud het gegiste sap van de druif, waarbij de suiker van het sap zich in alcohol omzet bij het in contact komen met de gist die zich op de schil van de rijpende druif vormt.

Ook andere vruchten kunnen laten gisten (b.v. appels, perziken, bessen, kersen) om er alcoholische drank van te maken. Men spreekt dan van vruchtenwijnen of ciders. Maar het is enkel de druif en niets anders dan de druif die echte wijn oplevert.

Versterkte wijn is een ander verhaal. Het gaat hier vooral om sherry, madeira, port en malaga. De wijn wordt „versterkt" door er alcohol of brandewijn aan toe te voegen, waardoor het gistingproces stopt en de wijn een deel van zijn natuurlijke druivesuiker bewaart. Bij sherry is dat niet het geval, omdat de brandewijn te laat toegevoegd wordt om de suiker vast te houden. Daarom dient sherry - zelfs de meest droge soorten - aangezoet te worden.

Dergelijke wijnen zijn meestal

het resultaat van mengen en versterken. Dit dan in streken waar de basiswijnen op zich doorgaans van minderwaardige kwaliteit zijn. Zo kwamen tal van grote aperitief- en dessertwijnen eigenlijk tot stand omdat er manieren dienden gevonden te worden om grote hoeveelheden van de oorspronkelijke wijn van slechte kwaliteit verkoopbaar te maken.

Maar dat betekent geenszins dat de uiteindelijke resultaten inferieur zijn, integendeel. Eeuwenlang verfijnde en streng in de hand gehouden procédés hebben ons wijnen geschonken die ideaal zijn als dranken voor en na de maaltijd. Denk maar aan de subliem geraffineerde soberheid van een fino sherry, aan de rijke en zachte zoetheit van een madeira of aan de luxueuse elegantie van een oude donkere port.

In het spoor van Eric De Vlaeminck

Liboton: de ultieme betrachting

Roland Liboton is een veldrijder van zeldzaam formaat. Dat hebben we altijd geweten. Negen keer al werd de crack uit Rillaar Belgisch kampioen. Daarvan werden zeven titels op rij bij de profs gewonnen. Liboton, die ook wereldtitels verzamelde bij de amateurs en de profs, fietst in ons land op een eenzame hoogte. Hij heeft eigenlijk geen valabele tegenstanders. Paul De Brauwier eindigde in de titelkoers als tweede prof op... de vijfde plaats. Overigens verschenen slechts een tiental beroepsrenners (gemiddelde leeftijd méér dan dertig!) aan de start. Het zegt genoeg!

HET is wel vreemd. In onze jonge jaren beheersten de buitenlanders het veldrijden. Inzonderde de Fransman Dufrasse scheen een uitzonderlijk kampioen. Na hem kwamen de Italianen Longo en de Duitser Wolfshol. Wij konden daar eigenlijk alleen een Van Kerrebroeck en een Rene De Rey (de vader van de nieuwe kampioen bij de amateurs) tegenover zetten. Maar zij geraakten in de grote prestigekoersen zelden of nooit op het podium.

Kentering

De kentering kwam met Eric De Vlaeminck. Voor velen nog steeds de beste, de compleetste veldrijder aller tijden. In zijn betere jaren was de oudste van de De Vlaemincks inderdaad ongenaakbaar. In de strijd om de wereldtitel reed hij bovendien telkens genadeloos sterk. Hij verzamelde regenboogtruien. Eric De Vlaeminck, zo zag het er naar uit, vestigde rekords voor alle tijden. Eric ondervond destijds in eigen land nog enige weerstand van Berten Van Damme, de legendarische Leeuw van Laarne, die mee het veldrijden populair maakte. Na hen, of beter in hun schaduw, ontwikkelde zich Roger De Vlaeminck. Veelzijdig van aanleg maar met andere (en vooral méér) ambities: Roger was ook een echt wegwedstrijder. Het veldrijden was voor hem jarenlang een vorm van wintertraining.

En toen kwam Liboton

Toch zullen de De Vlaemincks nooit hebben vermoed dat na hun aftreden een ander superkam-

Liboton: trikolore trui...

pioen zou klaar staan. Liboton heeft lange tijd (en misschien nu nog steeds) moeten vechten tegen de herinnering van het ongemeen populaire broederpaar. De De Vlaemincks was alles toegelaten, hen werd alles vergeven, nooit plaatste men vraagtekens. Met Liboton ligt dat enigszins anders. Zijn weergaloze erelijst ten spijt. Roel heeft met een en ander leren leven. Hij haalt terecht de schouders op wanneer men opmerkt dat de kon-

kurrentie vandaag niets meer voorstelt. Stamsnijder, Groenendaal, Zweifel en andere Thalers zouden ook in Eric De Vlaemincks beste tijd méér dan behoorlijke veldrijders zijn geweest. Met het ouder worden heeft Liboton ook zijn seizoenplanning moeten aanpassen. Hij kiest nu zijn wedstrijden, hij leeft in de voorbije weken naar de beslissende januarimaand toe. In Lembeek wil hij opnieuw wereldkampioen worden. Dat moet het hoogtepunt worden van zijn carrière. Daar wil hij voorgoed worden aangezien als de gelijke van zijn roemrijke voorgangers.

Het is een begrijpelijke betrachting van een kampioen wiens levenswandel altijd stof opleverde voor geanimeerde gesprekken. Precies zoals dat met de De Vlaemincks ook al het geval was... Maar Liboton, die indruk kunnen we niet van ons afzetten, weet precies wat hij wil en tot waar hij kan en mag gaan. Hij is misschien minder meedelzaam en meer gesloten dan zijn voorgangers maar hij bezit voldoende ambitie om nog enkele jaren aan de top mee te draaien.

Schuld en onschuld

Winter oorzaak voetbalchaos?

De sneeuw hangt als een grote bedreiging boven ons voetbal. Vorig weekend waren zes van de negen eerste klasse matches in extremis (én véél te laat) uitgesteld. Indien het winteroffensief aanhoudt of zich in de eerstkomende weken enkele malen herhaalt dreigt de complete chaos. De kalender zit immers al overvol en door de kwalifikatie voor de eindronde van het wereldkampioenschap wordt uitwijken naar mei zo goed als onmogelijk.

HET is geen nieuws meer: de logika is al geruime tijd zoek in ons nationaal voetbalbedrijf. In dit kleine land worden

niet minder dan achttien ploegen goed genoeg bevonden voor eerste klasse voetbal. De spelkwaliteit moet daar fataal onder lijden. Bovendien wil men ook nog zoveel mogelijk nevencompetities zolang mogelijk laten duren. Omwille van de (verkeerdelijk veronderstelde) extra-inkomsten.

„Maar alla...”

Zo worden er in de beker van België al van in de achtste finales heen- en terugmatches gespeeld. Midweek en in volle winter. Daar kunnen alleen extra-onkosten (een paar uitzonderingen bevestigen de regel) uit voortvloeien.

Voorlopig verheft evenwel niemand de stem. Maar dat de schrik erin zit blijkt uit meerdere signalen. Een herhaling van de winter van '85 zou voor onvoorstelbare problemen kunnen zorgen... Nemen we gewoon vorige zondag. Rond half een telefoneren we naar het stadion van een thuis spelende eerste klasser. „Om tien uur werd

Ceulemans: Gouden Schoen...

Deze week in Knack Magazine

Het VDB-proces

Op 8 januari begint in Brussel het proces tegen gewezen minister en premier Paul Vanden Boeynants. Hij staat terecht voor een aantal financiële malversaties. Wat wordt VDB precies verweten, en wat zit er allemaal niét in het dossier? Een bericht, deze week in Knack.

Kijken en rijden in '86

Naar aanleiding van het autosalon, dat straks in Brussel wordt gehouden, trekt Knack dertig bladzijden uit om de automarkt door te lichten. Een blik in de etalage van de konstruktors, deze week in Knack.

Een verrekte gelijkhebber

Querulant? Lastigaard? De laatste onder de integere ambtenaren? „Ik ben Elliot Ness niet”, zegt schilderijenexpert R.H. Marijnissen. Aan de schandpaal, niettemin: de verloeders van het kunstpatrimonium, de handelaars in illusies, de dodelijke restaurateurs. Een gesprek.

Winnie Mandela

Omdat ze niet in haar huis in Soweto mag wonen, maar daar toch altijd terugkeert, werd Winnie Mandela op enkele weken tijd nu al drie keer aangehouden. In een gesprek met Knack legt de vrouw van de gevangene Zuidafrikaanse verzetsleider Nelsen Mandela uit waarom ze altijd weer naar Soweto terugkeert.

Bhagwan in India

De Indiase goeroe Bhagwan Shree Rajneesh heeft zich na zijn verbanning uit de Verenigde Staten met enkele getrouwen in een dorp in de Himalaya terug getrokken. Hij vertelt deze week in Knack over zijn ervaringen in een Amerikaanse cel en over hoe het met zijn beweging is kunnen fout lopen.

het veld gekeurd door een plaatselijk scheidsrechter. Die zegde dat het erg moeilijk zou worden, maar alla... Inmiddels is er echter veel sneeuw bijgevallen. De vrijgemaakte krijtlijnen zijn opnieuw onder gesneeuwd. Eigenlijk is spelen gewoon onmogelijk. Maar we wachten op de aankomst van de wedstrijdleider. Die moet nu beslissen. Normaal kan die ieder ogenblik binnenkomen...”

Eén uur, het radionieuws: geen wedstrijden afgelast.

Een tweede telefoontje rond half twee. „Nog geen arbiter meneer. We wachten. Maar er kan hier niet gespeeld worden hoor...” Eén half uur later een derde telefoontje: „Ha meneer, ik herken uw stem. Ja natuurlijk is het afgelast...”

In de fout

Is het niet verbijsterend beste lezer? Dat men mensen bij dit gevaarlijk weer van huis liet vertrekken terwijl ieder zinnig schepsel wist dat er in de gegeven omstandigheden niet kon gespeeld worden? Dat heet dan public-relations en service aan het publiek. Verwachtte de bond misschien dat de zon plots zou zijn doorgebroken en de smeltende sneeuw in een handomdraai kon doen verdwijnen? Of weet men nu eigenlijk al niet meer wanneer die uitgestelde matches (één van de zes voorziene zondagmatches kon normaal doorgaan) op een „aanvaardbare” dag kunnen gespeeld worden. Het ziet er zo naar uit...

De bond ging zondag duidelijk in de fout maar... is in winterse omstandigheden niet voor alle onheil

verantwoordelijk. Wie veel naar voetbal kijkt, wie interesse opbrengt voor het spel in de lagere afdelingen zal zeker al hebben vastgesteld in welke erbarmelijke omstandigheden vele clubs hun sport moeten bedrijven. Slechte velden, verwaarloosde kleedruimtes (en dan drukken we het nog beleefd uit), vervallen installaties... Het is schandelijk! En daarvoor zijn ook de overheden verantwoordelijk.

De vrienden van de vrienden

In de voorbije jaren werd ongeremd geïnvesteerd in dure infrastructuur die „weinig” ten goede komt. Tennisvelden voor vrienden van politieke mandatarissen allerhande, zwembaden die fataal verlieslatend „moeten” zijn en sporthallen waar 's winters ook „indoor” kan worden getennist en waar nadien een pintje (of liever een whisky) kan worden gedronken in de „klub”... Voor ons mag het allemaal maar dan wel op voorwaarde dat de „gewone jeugd” niet wordt genegeerd.

Het is ronduit schandelijk dat kinderen zich moeten omkleden in „vestiaires” die op stallen lijken, dat zij moeten voetballen op velden waar schijnbaar zopas een motorcrosswedstrijd werd georganiseerd. De gemeentebesturen en andere overheden zijn daarvoor in hoge mate mee-verantwoordelijk! Voetbal is en blijft, de systematisch aangezwengelde antipropaganda ten spijt, de sport van het volk en heeft recht op een betere behandeling.

SPORT

Teerlingen werpen in „Kop of Letter”

Bert Decorte maakt „stilte” goed

De dichter Bert Decorte werd tijdens de voorbije zomer zeventig jaar. En de zomer 1985 bracht voor de onvolprezen Villon-vertaler nog een ander merkwaardig jaar in herinnering want het was juist een halve eeuw geleden dat van hem in het literaire tijdschrift „Forum” het meesterlijk en in die tijd sensationeel gedicht „Ruiter” verscheen (juni-nummer 1935).

DECORTE werd door de scherpe pen van du Perron tijdens datzelfde jaar naar de literaire galleien gestuurd: de dichter zou te lang op de „Bateau ivre” van Rimbaud hebben vertoefd en het „Ruiter-gedicht” werd als „Vervalsing van een gerenomeerd werk” of als „alkohol van Rimbaud” gebrandmerkt.

Wonderkind

Dit hollands vitriool kreeg het vitalisme van Decorte niet klein: twee jaar later verscheen zijn bundel „Germinal” en Marnix Gijsen promoveerde Decorte meteen tot het eerste wonderkind na Paul Van Ostayen.

Het waren duistere tijden toen, zowel politiek als sociaal, en in deze bijna voorspelbare aanloop naar het tweede grote wereldkonflikt van deze eeuw kon poëzie als deze uit „Germinal” nog voor enige opluchting zorgen bij hen die gevoelig waren voor speelse, levendige en vormelijk sterke lyriek.

In al het latere werk heeft Decorte zijn ambachtelijke virtuositeit nog aangescherpt, met poëtische knipoogjes naar toppers als Villon, Baudelaire en de reeds genoemde Rimbaud, met het magistraal hanteren van de ballade, het refrein en de alexandrijn.

Gaande van „Orpheus gaat voorbij” (1940) over „Aards gebedenboek” (1947), „Kruis of Munt” (1970) naar het verleden jaar verschenen „Kop of Letter” heeft Decorte zich in het dichtelijk metier

Goya naar Leuven

De merkwaardige Goya-tentoonstelling die nog tot 26 januari in het museum voor Schone Kunsten te Gent loopt, is van 1 februari tot 3 maart te bekijken te Leuven en wel in het Museum Vander Kelen-Mertens.

op een eenzame hoogte genesteld; hij is wellicht de enige dichter in het Nederlands taalgebied, die met die taal zo handig en tegelijkertijd gedisciplineerd weet om te springen.

Velen hebben het hem enigszins kwalijk genomen dat hij vooral vanaf de jaren vijftig zo veel aandacht liet gaan naar zijn vertaalwerk („De mooie ontrouw” is een in 1972 verschenen keuze van de door hem vertaalde gedichten, in 1978 kwam er een tweede editie bij de uitgeverij Soethoudt te Antwerpen), maar aan wie moet men meer vrijheid gunnen dan aan een dichter?

Overigens, wat Decorte dan toch nog een zeldzame keer aan kreatief werk liet verschijnen, maakte zijn jarenlange „stilte” grotendeels goed.

Zijn verspreide rijmen en dichtens „Kruis of Munt” uit 1970 kregen dit

jaar een vervolg met „Kop of Letter” waarin Decorte zijn sedert 1969 geschreven gedichten verzamelde.

De dichter trekt er al zijn registers open: speelse gelegenheidsgedichten („Tien refreinen”) staan naast de ernstige „Vierkante gedichten”, in de „Teerlingen” bereidt de dichter zich op een eiggereide en de realiteit niet vrezende wijze, voor op de dood.

Decorte besluit deze bundel met een „Nieuw lied van de begrafenis van een non op de Coudenberg te Brussel”, een prachtige lyrische uitvaart van een non:

„Zij was geweest - zo werd beweerd -
waardin in een huis van ontucht
maar naderhand tot God bekeerd
stierf zij in de grootste godsvrucht”.

Die sjeke begrafenis had ze te danken aan de kardinaal die dit ter stichting der zondaressen had bevolen, aldus Decorte.

Teerlingen...

De meest treffende verzen zijn mijns inziens in de 23 „Teerlingen” te vinden: Decorte gaar er de relativerende toer op, denkt na over al wat voorbij is, maar vooral over het naderende einde. Hij beseft hoe vergankelijk dit leven is en wanneer een makker hem naar de zin

Bert Decorte: „de stilte” ruimschoots vergoed...

ervan vraagt antwoordt hij met:

„Vriend,
kom drink met mij een glas!
Men heeft van 't goede noch
van 't leven ooit genoeg!”

De dichter die zo fel van het leven houdt en dat in zijn poëzie steeds overtuigend heeft beprojeteerd, besluit met:

„Liefste, wanneer
je hart klopt aan mijn hand,
wordt altijd weer
mijn wezen overmand

door één niet weg
te werken dwanggedachte:
een tijdje nog
en wij zijn opgebrand.”

In dit geval is er wel een grote troost voor de dichter en zijn lezers: deze poëzie zal niet vlug vergaan!
W.V.

— **Kop of Letter, Bert Decorte - uitgeverij Conramine, Antwerpen - 1985, 400 fr.**

Over de Zuid-Nederlandse uitwijking

De „Gouden Eeuw”: Vlaams werk!

Dat de godsdienstige troebelen op het einde van de 16e en in het begin van de 17e eeuw een massale volksverhuizing uit Vlaanderen, vooral naar Noord-Nederland veroorzaakten is algemeen bekend. Het besef dat deze uitwijking van hervormden naar het Noorden gezorgd heeft voor een vreselijke achteruitgang en verpaupering van de Zuidelijke Nederlanden, maar tevens ook voor de economische opbloei van het Noorden en de wording van Nederland's Gouden Eeuw, is in de Vlaamse en Heel-Nederlandse geschiedschrijving altijd veel ruimer en algemener geweest dan in de eng-Hollandse. In de eng-Hollandse visie wordt bvb. het aantal Zuid-Nederlandse inwijkelingen steevast schromelijk onderschat: 60.000, naar bovenmoedijkse schoolmeestersrekening.

DR. J. Briels (°Tilburg 1936), docent te Utrecht, houdt zich reeds vele jaren met deze periode in de geschiedenis der Nederlanden bezig. Van zijn hand verscheen „Zuid-Nederlanders in de Republiek 1572-1630”. Het is een dringende demografische en cultuurhistorische studie die afrekent met de eng-Hollandse visie.

..., „letter volk”...

In een eerste deel van zijn boek onderzoekt J. Briels de toestand in de belangrijkste steden van de Zuidelijke Nederlanden tijdens de reformatie en de daaropvolgende vlucht van de hervorm-

den bij de intocht der Spanjaarden. Te Brugge bvb. stonden in 1584 meer dan 3.500 huizen leeg, een zeer hoog cijfers t.o.v. een bevolking van 30.000 zielen. Te Gent woonde nog „letter volk”. De bevolking van Mechelen daalde van 1550 tot 1590 met meer dan de helft tot 11.000.

Waarheen trokken de vluchtelingen? Naar Engeland en Duitsland, maar vooral naar Noord-Nederland. In het tweede deel van zijn studie onderzoekt J. Briels de bevolkingstoename in de belangrijkste centra van het Noorden. In de periode 1581-1625 trouwden bvb. te Amsterdam tweemaal meer inwijkelingen (hoofdzakelijk Zuid-Nederlanders) dan autochtonen.

De stad groeide binnen enkele jaren uit haar begrenzing. De oude stadsmuren moesten worden gesloopt en in een halve eeuw tijds breidde Amsterdam zich in drie golven uit, in die tijd werd het huidig patroon van de grachtengordels aangelegd. In slechts 9 van de Hollandse en Zeeuwse steden - alle andere en het hele platteland buiten beschouwing latend - telt J. Briels reeds 124.000 Zuid-Nederlandse immigranten. Het totaal kan onmogelijk minder dan 150.000 bedragen hebben, konkludeert hij, en misschien zelfs aanzienlijk meer.

Naast de kwantitatieve onderzoekt J. Briels ook de kwalitatieve aspecten van de immigratie. Vlaamse handwerkliu - o.m. vol-

ders en wevers - en handelaars namen een groot aandeel in de economische opbloei van het Noorden en legden door hun beweeglijkheid en doorzettingsvermogen inderdaad de grondslag voor de Gouden Eeuw.

Niet zo Boergondisch...

Een merkwaardig en totnogtoe minder belicht aspect van de Zuid-Nederlandse immigratie wordt door J. Briels in het derde deel van zijn boek uitvoerig behandeld: de weerslag ervan op de reformatie in het Noorden. De Vlamingen die ingevolge de beroerten naar het Noorden trokken, beantwoordden geenszins aan het vrolijke Boergondische beeld dat de huidige Noord-Nederlander zich van het Zuiden vormt. Het waren overtuigde en vaak fanatieke aanhangers van het nieuw geloof. Een deel van het textielpoletariaat dat in de beeldenstorm vooraf was gegaan, zat in de nieuwe kerkgemeenschappen van het Noorden. Wat vandaag beschouwd wordt als het meest-Hollandse trekje van het Noorden, het calvinisme, is grotendeels het gevolg van de calvinisering door immigranten uit het Zuiden.

Wie belangstelling heeft voor de geschiedenis der Nederlanden en vooral voor de „geuzentijd”, zal dit boek met veel vrucht en genoegen doornemen.

— **Zuid-Nederlanders in de Republiek 1572-1630, dr. J. Briels - 372 biz. - Uitg. Danthe, St.Niklaas (1985).**

OCMW-Brugge

Voltijdse betrekking van geneesheer-specialist te begeben in de dienst pneumologie van het algemeen ziekenhuis St.-Jan van het O.C.M.W.-Brugge.

Vereiste voorwaarden:

1. Belg zijn;
2. de burgerlijke en politieke rechten genieten;
3. voldoen aan de militiewetten;
4. van onberispelijk gedrag zijn;
5. lichamenlijk geschikt zijn voor de uit te oefenen functie;
6. houder zijn van het diploma van doctor in de genees-, heel- en verloskunde;
7. tot de beoefening van de geneeskunde in België gemachtigd zijn;
8. in het bezit zijn van een getuigschrift van erkenning als pneumoloog;
9. de voor de gesolliciteerde functie bepaalde bijzondere voorwaarden vervullen (specialisme, ervaring, erkenning als geneesheer-specialist in de pneumologie tegen uiterlijk de sluitingsdatum van de kandidaturen, erkenning bij de indiensttreding voor het Rijksinstituut voor Ziekte en Invaliditeitsverzekering);
10. de verplichting te Brugge gevestigd te zijn, één jaar na het einde van de proefperiode.

Inschrijvingsgeld: 400 fr. te storten op PR nr. 000-0099581-59 van het A.Z. St.-Jan van het O.C.M.W., Ruddershove 10, 8000 Brugge v'o'or 31.01.1986 met de vermelding geneesheer-specialist in de dienst pneumologie.

De aanvragen samen met de bewijsstukken en curriculum vitae moeten ingediend worden uiterlijk op 31.01.1986 bij de Heer Voorzitter van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn, Kartuizerinnenstraat 4, 8000 BRUGGE.

Nieuwjaarsfeest bij VU-Grimbergen

De VU-afdeling Grimbergen organiseert op zaterdag 1 februari a.s. om 19 u. in de sporthal van Verbrande Brug, haar nieuwjaarsfeest.

Tevens huldigen we die avond erevoorzitter Frans Van der Elst en gewezen senator Bob Maes.

U kan die avond meemaken en tevens genieten van een lekker menu. Schrijf daarom tijdig in (v'o'or 18 jan. '86) bij René De Valck, de Burtinstraat 65, 1820 Strombeek-Bever of telefonisch (02/251.64.31) bij Lucien Drabbe.

Wij hopen op een talrijke opkomst, ook uit naburige afdelingen.

Paul Peeters burgemeester te Kapelle-op-den-Bos

Zoals wij reeds eerder mededeelden werd kamerlid Paul Peeters vanaf 1 januari ll. burgemeester van Kapelle-op-den-Bos. Om deze aanstelling de nodige klank bij te zetten wordt de VU-afdeling van „Kapellen” uit op een dans- en feestavond. Deze gaat door nu zaterdag 11 januari om 20 u. 30 in feestzaal „Palmhof”, Schoolstraat 52 te Kapelle.

Het orkest Lynda & Free Music spelen ten dans en de toegang is gratis!

VU-Schepdaal, 25 jaar

Op 20 december jl. werd het 25-jarig bestaan van de VU-afdeling Schepdaal gevierd met een groot ledenfeest.

Na een bezielende toespraak van eresenator Bob Maes die het vooral had over de eerste en moeilijke tijden van de VU en iedereen aanspoorde tot een hernieuwde werking, hadden we geschenken voor de stichters Jef Segers, Frans Couters, Mil Van der Perre, Mil Baudewijns, en Jef Valkeniers. Bloemen gingen naar mev. Van de Perre, mev. Huybens, mev. Maes en mev. Valkeniers en een herinneringsplaketaal aan elk VU-gezin.

Terwijl iedereen zich te goed deed aan het lekkere kaas en wijnbuffet kwam de Kerstman met een zak geschenken voor de jongeren, waarop de beentjes werden uitgegooid op de dansvloer tot in de eerste uren van de volgende ochtend.

Het zijn avonden die goed doen, zo moesten er meer zijn.

Senator Daan (Vervaeke) dankt te Vlezenbeek

Op zaterdag 28 december jl. dankte senator Daan op zijn manier. Hij organiseerde met de Fulfgroep Toast een kosteloze avond in de zaal Elysee te Vlezenbeek. De zaal was werkelijk te klein en het werd een overgroot succes voor „de pop en de politiek”! Wie doet „den Daan” na? Gelukwensen aan senator Daan en Michel van Toast. 't was werkelijk tof!
(foto Jean Herfs)

BRABANT

JANUARI

- 13 LEUVEN: Vormingscyclus „Uitdagingen aan Vlaanderen”, deel 1: Brussel uit de koelkast. Om 20 uur in auditorium Vesalius 91.04 (nabij Alma 2). Gratis. Org.: VUJO-KUL.
- 14 LEUVEN: Nieuwjaarsfuif VUJO-KUL, vanaf 21 uur in zaal Eagles (hoek Vismarkt - Augustijnenstraat). Inkom: 50 fr.
- 17 GROOT-HALLE: VU-ledenfeest in zaal Concordia om 20 uur. Alle VU-leden van Groot-Halle zijn er welkom.
- 18 LONDERZEEL: Jaarlijks Volksunie-bal in Egmont met het orkest Lynda en Free Music. Aanvang 21 u. Een avond om niet te missen.
- 20 LEUVEN: Vormingscyclus „Uitdagingen aan Vlaanderen”, deel 2: Vlaamse Beweging een sociaal-ekonomische visie. Om 20 uur in auditorium Vesalius 91.04 (nabij Alma 2). Gratis. Org.: VUJO-KUL.
- 25 EKEREN: Nieuwjaarsreceptie ter gelegenheid van 25 jaar Volksunie-Ekeren. In zaal „De Boterham”, Veltwycklaan 23 om 15 uur. Feestrede door volksvertegenwoordiger Hugo Schiltz. Toegankelijk voor iedere sympathisant van de Volksunie en elke genodigde.
- 27 LEUVEN: Evaluatie vormingscyclus „Uitdagingen aan Vlaanderen” met D.B. VUJO-nationaal. Om 20 uur in de bovenzaal van „t Kraakskerk”, Krakenstr. 9. Org.: VUJO-KUL.

Aanbevolen huizen

Loodgieter Dakwerken Veranderingswerken ALPANROOF Amerikalei 237 2000 Antwerpen Tel. na 19 u.: 03-238.88.40 ZINK - LOOD - KOPER - P.V.C. WERKEN - NATUUR- EN ETERNITLIEIEN ASFALT - ROOFING - SHINGELS - SCHALIEN - DAKPANNEN SCHOUWEN - REINIGEN EN HERSTELLEN AFVOERBUIZEN - RIOLEN HANGGOTEN - BEKLEDEN VAN ZIJGEVELS EN CORNICHE PLASTIEK- EN GLASKOEPELS EN DAKRAMEN GRATIS PRIJSOPGAVE	PVBA BERT Assesteenweg 101, Ternat Tel. 02-582.13.12 VERDELER VOLKSWAGEN-AUDI	n.v. de winne-uyttendaele handeldrukkerij typo - offset fabrikatie omslagen - zakomslagen migrostraat 128, 9328 dendermonde-schoonaarde tel. 052-42.33.04 - 42.39.16		
KOSTUUMS EN BROEKEN In maatwerk ZO'VEEL BETER meesterkleermaker Vermees STEENHOUWERSVEST 52 ANTWERPEN T-231.35.83	GELD Onmiddellijk te bekomen bij FRANS VAN MOORTER Vijfhuizen 6, Erpe Tel. 053-78.10.09 en 053-21.27.57	STUDIO DANN 02-428.69.84 - Industriële fotografie - Mode/architectuur - Huwelijksreportages Leon Theodorstraat 36, 1090 Brussel	DE PRIJSBREKER van het goede meubel Groenstraat 84, 2000 Antwerpen Tel. 03-236.45.31 Open van 10 tot 19 u. 30 Zondag en maandag gesloten.	
DROOGKUIS - WASSERIJ BEDRIJFSKLEDIJ ST.-PIETER Kollegestraat 33, 2400 Mol 014-31.13.76	FRANSSSENS OPTIEK: Silhouette Marwitz Rodenstock Herentalsebaan 340, Deurne-Z. Tel. 03-321.08.96. Kerkstraat 44, Antwerpen Tel. 03-235.64.75.	ESOX STAN PHILIPS Groothandel Hengelsport Panorama 36 1810 Wemmel Tel. 02-478.19.93 Import - Export	KLEDING LENDERS Sint-Damiaanstraat 41 Wommelgem Tel. 03-353.70.39 Dames-, heren- en kinderkleding.	GUIDO NUYTENS Longtinstraat 126, 1090 Brussel Tel. 428.19.39
KEUKENS - SANITAIR - VERWARMING VAN DER CRUYLS Assesteenweg 65, Ternat Tel. 582.29.15 Toonzaal alle dagen open van 9-19 u. Zondag gesloten.	Verzeker U goed en toch... goedkoper! walter maes BREDABAAN 161 BUS 2 2130 BRASSCHAAT TEL. 03/651.48.17	PVBA J. BORREMANS-COCK & KINDEREN Algemene Bouwondernemingen Gontsestraat 238 9500 Geraardsbergen Tel. 054-41.25.89 Wij bouwen voor u sleutel op de deur.	GEORGES DE RAS PVBA Autocars, autobus, ceremoniewagens, begrafenisonderneming- Hoogstraat 20 Lede Tel. 053-21.36.36	Houtzagerij DE ROOSE N.V. Algemene hout- en platenhandel Schaverij AFD.: NINOVE - 9400 Steenweg naar Aalst 496 Tel.: 053-66.83.86. AFD.: OKEGEM - 9471 Leopoldstraat 114 Tel.: 054-33.17.51. 054-33.11.49.

Historikus en futuroloog dr. Chris Vandenbroeke:

„De unieke troeven van het volksnationalisme...”

WAREGEM — „Het accentueren van de eigen volksaard en het volksnationalisme vormt het meest beslissende aanknopingspunt wanneer men zich aan het verleden wil spiegelen”. Eén van de reeks opmerkelijke citaten uit het jongste boek van de RUG-docent Chris Vandenbroeke. Een publikatie die terecht veel aandacht kreeg van de gilde der recensenten.

Ook wij gingen op bezoek bij de „Vlaamse Alvin Toffler”, de „tegenspeler van prof. dr. K. Van Isacker”, de „provocerende geschiedkundige”. Voor ondergetekende het derde vraaggesprek in evenveel jaren met zijn gewezen unief-promotor.

In 1981 verscheen de „Sociale geschiedenis van het Vlaamse volk” waarin Vandenbroeke de krachtlijnen van de maatschappelijke ontwikkeling in Vlaanderen sinds de late middeleeuwen schetst. In '84 volgde de „Vlaamse koopkracht” waar deze historicus zich vastbijt in het belangrijkste aspect van de sociale geschiedenis: hij kijkt voor een periode van vijf eeuwen mee in de geldbeugel van de kleine man. Eind vorig jaar sloot Chris Vandenbroeke deze trilogie af met „De toekomst van het Vlaamse volk”. Daarin combineert hij resoluut geschiedenis met futurologie.

Gewapend met een bijzonder ruime historische kennis trekt hij trefzeker de lijnen die volgens hem de toekomst van Vlaanderen zullen tekenen. Ongetwijfeld één van de opmerkelijkste historische oeuvres van het voorbije jaar.

Hugo Schiltz

WIJ: Kan een historicus eigenlijk wel toekomstvisies ontwikkelen en, zoals U herhaaldelijk doet, zelfs heel concrete maatschappelijk-bindende suggesties vooropstellen?

Chr. Vandenbroeke: „Volgens mij kunnen uitsluitend historici zich wagen aan futurologische beschouwingen. Omdat geschiedenis de enige discipline is die het tijdsperspectief beheerst. Onlangs nog, in het jaaroverzicht van „Panorama” probeerde men een aantal trends aan te duiden. Dit is juist en nodig, maar het perspectief is te kort.

„Dat is trouwens mijn verwijt aan tal van politici, bedrijfsleiders, economen, e.a. Dat zij alles bekijken in een veel te beperkte tijdspanne. De historicus daarentegen spreekt niet over enkele jaren, maar over perioden van honderden jaren. Hij kan trends aanduiden over de eeuwen heen.

„Ik ken jammer genoeg slechts weinig politici die zich oprecht interesseren aan geschiedenis, en aan wat daaruit te leren valt. Gelukkig is daar bv. Hugo Schiltz. Zijn nieuwjaarsboodschap luidde: „Wijzer uit wat voorbij is, klaar voor wat morgen komt, Standvastig in de overgang”. Schitterend.”

WIJ: U gelooft sterk in de kracht van het regionalisme, het volksnationalisme. En dit op een

„Heel de wereld is inderdaad mijn dorp, zonder de opgedrongen ideologische vervuiling. Het menselijk element boeit ons. Maar dit blijft een stuk onbereikbaar, als in een droom. Begin dus in je eigen regio en zo kan je iedere mens uit de verschillende regio's tot je vriend maken.

Ook het krampachtig chauvinisme tussen Vlamingen en Walen vervalt eigenlijk. Dit zal zich eveneens op wereldvlak vertalen. Vanuit respect voor de eigenheid van elke regio. Je merkt dit toch onder jongeren? Zij zoeken contact met de mensen in het buitenland, en dit niet alleen via de verkommeriali-

men -volgens mij verkeerdlijks gaan toeschrijven als behorend tot het „groene” gedachtengoed. U besluit uw boek a.h.w. met een pleidooi voor het samengaan van het volksnationalisme met enkele groene ingrediënten...

Chr. Vandenbroeke: „De groene beweging is in wezen volledig geënt op het volksnationalisme. Alhoewel dit in Vlaanderen niet gebeurd is, vermoedelijk uit politiek opportunistische redenen. Maar normaal gezien zit in de volksnationale beweging natuurlijk ook die groene reflex ingebakken. Voor Vlaanderen vertolkt zich dit in het duo Volksunie-Agalev. Maar eigenlijk streven zij naar eenzelfde ideaal. Het groene kan slechts de ondertoon zijn van het volksnationalisme.”

Vrije tijd zinvol vullen

WIJ: U schrijft dat de carrièredrang bij jonge mensen afneemt. Nochtans vernemen wij dat honderden jonge intellectuelen zich momenteel aansluiten bij de CVP-jongeren, teneinde verbonden te geraken aan één of ander kabinet. Teneinde de carrière veilig te stellen. Neemt de prestatiedrang dan niet eerder toe?

Chr. Vandenbroeke: „Ik denk dat dit feit niet in tegenspraak is met mijn stelling. Het is enkel een symptoom van een overgangssituatie, die nog grotendeels de verziekte elementen in zich draagt. Jongeren die aansluiten bij de traditionele politieke families zijn er alleen op uit om de verzuilde structuren te gebruiken met het doel aan een job te raken, niet zozeer om carrière te maken. Zij trachten uit die werkloosheid te komen. Doorgaans is de aangeboden job trouwens niet meer dan een nepstatuut.”

WIJ: Daar zegt U iets: de werkloosheid...

Chr. Vandenbroeke: „Deze zal tot in der eeuwigheid zeer hoog blijven. Vraag is of dit eigenlijk wel echt een probleem is.

„Of anders gesteld: is de mens gemaakt om te werken? „Gij zult werken in het zweet uwes aanschijn”. M.a.w.: werken is eigenlijk een straf. Vandaag is men doodongelukkig wanneer men niet gestraft wordt, wanneer men geen werk heeft.”

WIJ: ...Allemaal goed en wel. Maar geen werk hebben betekent minder inkomsten gepaard aan de sociale schande...

Chr. Vandenbroeke: „Dat weet ik. Afgezien van de financiële konsekwenties is daar inderdaad dat schaamtegevoel. Je hoort als persoon-zonder-werk eigenlijk niet thuis in een prestatie maatschappij. Maar aangezien die prestatiesamenleving wordt afgebouwd, zal ook die schaamte verdwijnen.

„Ik meen dat jongeren overigens niet langer kiezen voor een grote portemonnee. Wel genoeg hebben

om behoorlijk te kunnen leven, samen met een zee van vrije tijd om zichzelf te kunnen waarmaken. Dat is hun ambitie.”

Politici adviseren...

WIJ: Maar om die zee van vrije tijd te kunnen opvullen heeft men meestal poen nodig...

Chr. Vandenbroeke: „Neen. Integendeel. Het opvullen van vrije tijd met veel geld is opnieuw een symptoom van die overgangssituatie. Waarbij men zelfs een groei-ekonomie gekreëerd heeft in het circuit van de vrijetijdsbesteding! De kommercialisering van de hele toeristische sektor is daar toch het bewijs van.

„De toekomst zal anders zijn: je beschikt over veel vrije tijd en een relatief klein budget. Het komt er dus op aan die vrije tijd zonder centen te kunnen doorbrengen. Dit is slechts mogelijk wanneer je een sterke kulturele bagage bezit.

Bijgevolg moeten wij een inflatoire begroting van onderwijs bepleiten. Net het omgekeerde dus van datgene wat men nu doet. We moeten enorm veel investeren in onderwijs om tenminste voldoende kulturele bagage te verwerven teneinde straks de vele vrije uren zinvol te kunnen beleven. Kijk maar eens naar een burgerlijk ingenieur die zijn job kwijtspeelt en daardoor doodongelukkig wordt. Omdat hij te veel specialist is zonder cultuur.

„Ik bepleit dus een opleiding van generalisten, met eventueel een doorstroming naar specialisatie. Maar geef toch eerst een serieuze kulturele vorming.”

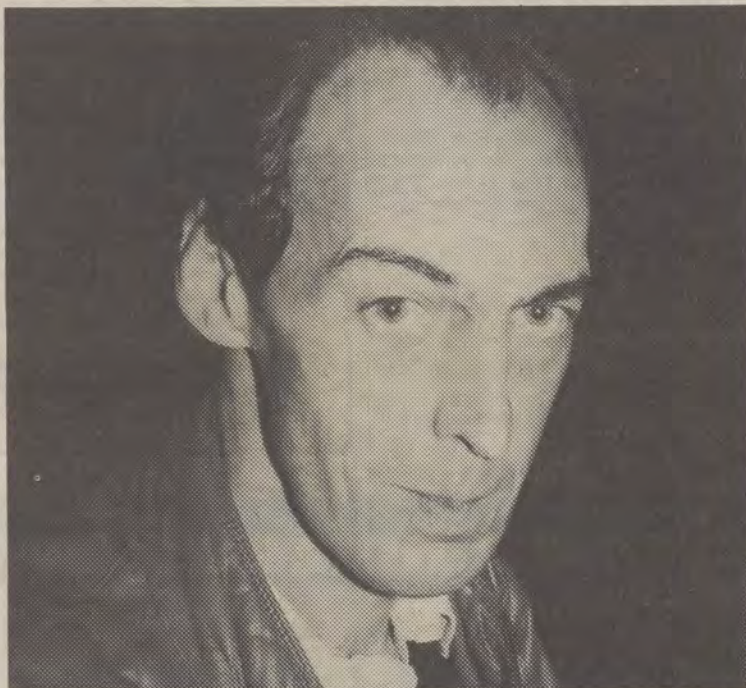
WIJ: Heeft Chris Vandenbroeke politieke ambities?

Chr. Vandenbroeke: „Niet onmiddellijk. Wel vind ik dat iedere wetenschapper, dus ook een historicus, een maatschappelijk relevante opdracht heeft. Vermits ik ervan uitga dat een geschiedkundige de best gewapende is om de toekomst te voorspellen, meen ik dat hij ook zijn verantwoordelijkheid moet opnemen.

„Deze ligt in een soort adviserende rol binnen het sociaal-ekonomisch-politiek kader. Hij moet voorhouden wat haalbaar, doenbaar en bereikbaar is. Dat lijkt me zijn maatschappelijke plicht!

„Er zijn al te veel kollega's die uitsluitend schrijven voor de happyfew van specialisten. Op zich is dit een prestatie en ook ik heb dit gedaan en zal dit blijven doen. Maar wanneer je door de gemeenschap behoorlijk betaald wordt, dan kan het toch niet dat je „wetenschap pleegt” voor slechts twintig mensen? Je moet naar het grote publiek gaan. En onder dat grote publiek zie ik ook de politici. Zij moeten geadviseerd worden.

„Politici leven uit de aard der zaken in het „hic et nunc” en reageren van vandaag op morgen. Een gedegen sociaal-ekonomisch beleid veronderstelt evenwel een plan-ekonomie, niet over vijf jaar, maar over vijftig of honderd jaar. Deze adviserende rol lijkt me een opdracht voor een historicus. En die ambitie heb ik wel...” (pvdd)

Dr. Chris Vandenbroeke: „De relevantie van de historicus is dat hij tevens futuroloog is.”

ogenblik dat de wereld steeds kleiner wordt, dat alle grenzen schijnen te vervagen. Wat enkel daartoe aanzet te stellen dat we het Vlaamse niveau best vlug kunnen vergeten en uitsluitend moeten kijken naar de wijde wereld rondom ons...

Chr. Vandenbroeke: „Het regionalisme is al evenzeer een universeel gegeven. De geschiedenis is opgebouwd uit regio's. Uit Vlamingen, Katalanen, Basken, Bretoenen, Schotten, enz. Tijdens de voorbije twee eeuwen werd dit regionalisme totaal taboe gemaakt in functie van de nationale staten. Dit is inherent aan de doorbraakperiode van het kapitalisme, gericht op hegemonie, op imperialisme.

„Thans beleven we dat die nationale, kunstmatige grenzen volledig overboord worden gegooid. De fictie van de nationale staten wordt afgebouwd. Men zoekt opnieuw zichzelf te (h)erkennen in zijn eigen regio. Op zoek naar die plek waar men zich goed voelt, in zijn eigen thuishaven. Maar dit belet hoege-naamd niet dat men, ook vanuit een oprecht solidariteitsgevoel, een brede kijk behoudt op de wereld. Dat men zich gaat verzetten tegen bv. de scheefgegroeide Noord-Zuid-verhoudingen.

seerde reizen. Zij houden ervan met andere kulturen in contact te treden. Dat is universeel en toekomstgericht.”

Groen als ondertoon...

WIJ: U breekt ook met de cliché's links en rechts. De typische, gekende modellen doen het niet langer?

Chr. Vandenbroeke: „Deze tegenstelling vervaagt volledig in de huidige post-kapitalistische periode. Wat zich nu voltrekt is een sterk pluralistische uitbouw, waarbij men zich afzet tegen de ideologische vervuiling. Daarmee bedoel ik duidelijk de opdeling in kampen. Dit zal vervallen om tot een meer humanistische houding te komen. Het zal nog enige tijd duren, omdat onze samenleving totaal verzuild en verziekt is, maar op langere termijn zal ook dit tij ten gunste keren.

„Deze vaststelling betekent meteen dat, binnen het kader van de terugkeer naar de eigen regio, een pluralistische partij zoals de Volksunie unieke troeven bezit. Ook al werd dit recentelijk tegengesproken door de verkiezingsuitslag.”

WIJ: U breekt een lans voor een reeks zachte waarden, die

**MENSEN
VAN
BUONS**